

தோம்பிளை

அக்ட் வாக்கி மல் 1965 ★ 30 சதம்

செய்யது பிடி

தொலைபேசி : 78001

- ★ தரத்தில் தன்னிகரற்றது
- ★ தலைநகரிலே தலைசிறந்தது
- ★ தரணியெங்கும் புகழப்படுவது
- ★ எல்லோரும் விரும்பிப் புகைப்பது
- ★ விற்பனையில் முன்னணியில் நிற்பது

செய்யது பிடி யே

செய்யது பிடி குப்போ

இளம்பிறை

எண்ணிய எண்ணியாங்கு எந்துப எண்ணியார்
தின்னனிய ராகப் பெறின்.

மாலை

அருள் வாக்கி மலர் 1965

॥ 10

நிர்வாக ஆசிரியர்:
எம். ஏ. ரஹ்மான்

*

தீவுகள் வெளியீடு
தனிப் பிரதி: 30 சதம்
ஆண்டுச் சந்தா: ரூ. 3-00

*

அலுவலகம்:

இளம்பிறை,
231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,
கொழும்பு-13
இலங்கை.

*

Office:

Ilampirai,
231, Wolfendhal Street,
Colombo-13 (Ceylon).

இளம்பிறையில் வெளிவருங் கதை
களிலுள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும்
கற்பண்ணே. கட்டினரகளில் வெளிவருங்
கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே
பொறுப்பாளிகளாவர்.

	இந்தப் பூவில்
அருள் வாக்கி	*
சிறப்புப்பக்கங்கள்	5-15
கட்டுரை நிறுவன்	கட்டுரை நிறுவன்
F. X. C. நடராசா	33
வ. நீக்கொலாஸ்	51
செகராச சேதரன்	53
கதை	
ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன்	25
எஸ். எச். ஜே. ஹுஸென்	41
மக்கு மாலா	18
குறும்பா	20
களஞ்சியம்	30
முதல் முழக்கம்	45
பதின்மூன்றும் பக்கம்	

வளருந் தவறு!

விபுலானந்தர் மலரில் முதற் பெரிய தவறு ஒன்றுளது. அது வளரும் பயிர்ப் பகுதி இடம் பெருமையே!

K. H. A. கஹார், கிண்ணியா.

புகழ்ப்பாடலர்!

விபுலானந்த மலர் தரமான நல்ல படைப் புக்களைக் கொண்டு வெளிவந்தது. மட்டக் களப்பு நாட்டுப் பாடல் நயம் நன்றாக இருந்தது.

- சாரணை கையூம், பதுளை.

ஜீயப்பர்!

நாடக மேதை சேக்ஸ்பியருடைய அற்புதக் கருத்துக் குவி யல்களை, புடம்போட்ட தங்கமாகத் தமிழ்ச் செய்யுள் வடி விலே தர ஒரு விபுலானந்த அடிகளால் மட்டுமே சாலும். 'Mercy' (அன்புசால் இரக்கம்) யைப் பற்றிய தமிழாக்கம் அடிகளாரின் இருமொழிப் புலமைக்குத் தக்க சான்று. 'அஞ்சினர்க்குச் சதமரணம்' என்னும் சீசரின் மொழிபெயர்ப்பையுந் தந்திருக்கலாம். ஆனால், மகபதிப்பிரியையின் மொழிபெயர்ப்பாக இடம் பெற்றுள்ள பகுதி தவறானதாகும். Your face, my thane, is book where men may read strange matter என்பதற்கு 'என் கணவா!' நினது முகக்குறி திறந்த புத்தகம்போல அகத்தேயுள்ள எண்ணங்களையெல்லாம் எனக்குப் புலப்படுத்துகின்றது' எனத் தமிழாக்கம் அமையாது. இது சேக்ஸ்பியர் சொல்லவந் ததின் எதிர்க் கருத்தையே புலப்படுத்துகின்றது. தயவுசெய்து மதங்களுாமணியைப் புரட்டி, நீங்கள் வெளியிட்டது அடிகளாரின் மொழிபெயர்ப்புத்தானு என்பதை அறியத்தரவும்.

நா. மு. விஸ்வலிங்கம், பேராதணை.

O மதங்களுாமணியைத் தீரும்பவும் புரட்டிப் பார்த்தோம். தமிழாக்கம் அட்சாரம் பிச்காமல் அடிகளாருடையதே.

முத்தமிழ் மோப்பர்!

இயல் - இசை - நாடகத் தமிழ்ப் பகுதிகளைப் பிரசரித்து அடிகளாரின் எழுத்துக்களிலே ஆவலைத் தூண்டும் வகையில் அமைத்தது நன்று. உங்களுடைய சேவைக்கு மட்டக்களப்புத் தமிழகம் மிகவுங் கடமைப்பட்டுள்ளது.

- இ. மெய்யழகன், நாவற்குடா.

புத்தகப் புழுவர்!

சென்ற இதழின் 22 ஆம் பக்கத்தில் நாற்காலியின் காலுக்கு முட்டாக மூன்று புத்தகங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால், நீங்களோ களாஞ்சியத்தின் இரு தொகுதிகள் என்றுதான் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள்.

- K. R. ரெமிலா, கிண்ணியா.

அணீயர்!

'அணி' என்ற சிறு கதையை ராஜ்-மித்ரா என்பவர் மிக அழகாக அமைத்திருந்தார்.

- அ. கணக்குரியர், ஊரெழு மேற்கு.

சரக்கார்!

அண்பர் ஆர். பாலகிருஷ்ணன் 13 வது பக்கத்தில் மூட நம்பிக்கைகளை எடுத்துக்காட்டும் திட்டங்களுக்கு ஆதரவாக மூட நம்பிக்கைகளை உலகில் முதலில் ஒழித்துக்கட்டிய நபிகள் பிரான் (ஸ்ல்) அவர்களைப்பற்றி எழுதி, அவரின் சரக்குகள் 'தீர்ந்துவிடவில்லை' என்பதைக் காட்டிவிட்டார்.

- அஸ்திராஸ் வி. எம். ஷங்கத்தின்.

பத்திரிகைகள் (2)

உலகின் எந்தவொரு ஜனதாயக நாட்டிலும் நடைபெறுத் சர்வாதிகாரத்தை ஈழத்துத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் கடைப் பிடித்து வருதல் கண்டு வருந்துகின்றோம். பத்திரிகைகள், முதலாளிமார்களுடைய அரசியலைப் பிரதிபலிப்பதும், அவ்வரசியற் கருத்துக்களைப் பிரசாரப்படுத்துவதும் இயல்பானது. அதைப் பற்றி நாம் குறைப்படவில்லை. ஆனால், கலை-இலக்கியத் துறை களில் தகுதிக்கும்-திறமைக்கும் மதிப்பளிக்க மறுத்து, பத்திரிகா தர்மத்தின் நடுநிலைமையிலிருந்து விலகி, ஒரவஞ்சகமாகவும், குறுகிய புத்தியுடனும் நடந்துகொள்ளும் தமிழ்ப் பத்திரிகாசிரியர்களின் போக்கினையே நாம் கண்டிக்கின்றோம். முதலாளிமார்களின் அரசியல்-கலை-இலக்கியக் கொள்கைகளுக்கு நேர் விரோதமான கொள்கைகளைப் பிரசாரங்கள் செய்யும் தமிழ் பத்திரிகாசிரியர்களும் இருக்கின்றார்கள். தமிழ் தெரியாத பத்திராதிபர்களின் நிலைகண்டு பரிதாபப்படுகின்றோம். அவர்களை ஏமாற்றும் இச் செயலாற் பத்திரிகாசிரியருக்கு மனோவிகார மனத்திருப்தி தற்காலிக மாக ஏற்படலாம். திருப்தி நுச்சர்ச்சை அவரது சூயேச்சை. ஆனால், ஒருசிலரின் மனோவிகாரத் திருப்தி, ஈழத்தின் பொதுவான கலை-இலக்கிய வளர்ச்சியைப் பாதித்தல் கண்டனத்திற்குரியது. தமக்கு விரும்பிய ஒருவர் சிறு நிகழ்ச்சியிற் கலந்துகொண்டாலும் புகைப் படத்தையும் நாலுபத்திச் செய்தியையும் பிரசுரிக்கின்றனர். ஆனால், பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் மத்தியில் முக்கியமான கலை-இலக்கியங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட சிலர் பேசினால், மேற்படி நிகழ்ச்சியை முற்றுக இருட்டிடிப்புச் செய்கின்றனர். ‘யார் எழுதினார்?’ என்பதை மட்டும் வைத்து விடயதானங்களைப் பிரசரிக்கும் புதிய தர்மம் வளர்க்கப்படுகின்றது. விருப்பமற்றவர்களுடைய விடயதானங்களின் உயிர்மூச்சக்கள் ‘திருகி’ எடுக்கப்பட்டு வெறுஞ் சட்டவங்கள் பிரசரமாகின்றன.. பத்திரிகா தர்மத்தை விற்று, தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியைப் பண்யம் வைத்து, மனச்சாட்சியை ஏலமிட்டு, கூலிக்கு மாரடிக்கினும், இலக்கியபுரியின் கோண்களை மனப்பால் குடிக்கும் இவர்களை நிச்சயமாக ஈழத்துத் தமிழுலகம் மன்னிக்கமாட்டாது. ஹிட்வராலும், முசோவினியாலும், கொயபல்லாலும் செய்யமுடியாத ஒன்றை நமது ‘காகி’ தச் சர்வாதிகாரிகள் நிறைவேற்ற முடியுமென்ற கௌரவ உறக்கத்திற் பகற் கணவு காணுது விழித்தெழுவார்களாக!

கூலவி மலரை நூற்றுக்குமதிகமான பக்கங்களில், தரமான விடயதானங்களோடு வெளியிட்ட களைப்பிற் சுற்றே ஒய்வை விரும்பி வேணும். அடுத்தாற்போல், மனிதப் புனிதர் பெருமானர் நபி (ஸ்ல்) அவர்களின் ஜனனதினம் மீண்டும் ஒரு மலரைத் தொற்றுவிக்க ஏதுவாயிற்று. எமது நிலையை மீலாத் மலரிலே விளக்கினேம்.

இல்லாமிய மத ஸ்தாபகரின் ஜனன தின நினைவுகளிலிருந்து விடுபடுமுன், உதய இலங்கையின் ஒளிப்பிம்பான விபுலானந்த முனிவனின் நாள் குறுக்கிட்டது. அதற்கும் ஒரு நினைவு மலர் தயாரித்தளித்தோம்.

மலைநாட்டில், சிங்கள மக்களோடு, தமிழ் பேசும் இந்து - முஸ்லிம் பெருமக்களும் வாழ்கின்றார்கள். இவர்களிடையே இலக்கிய ஜோதியாகத் தோன்றி ஈழமெங்கணும் மட்டுமென்றி, விபுலானந்த அடிகளைப் போன்று இந்தியத் தமிழகத்திலும் ஒளி பரப்பிய ‘கருள் வாக்கி’ அப்துல் காதிருப் புவவரின் நீலை வைப் பேற்றும் பணியில் எம்மையும் இனைத்தோம்.

அருள் வாக்கியின் நூற்றுண்டு விழா இன்னுஞ் சில மாதங்களில் தொடங்கவிருக்கின்றது. நூற்றுண்டு விழாவை ஞாபகப் படுத்து முகமாக புவர் பெருமான் பிறந்த திருவூரில் —போப்பிடியில்—கால்கோள் விழா நடந்தேறியது. இளம் பிறையும் அருள் வாக்கியின் கவிதா மணிமண்டபத்திற்கு மலரணிவித்து மணமுட்ட விழைகின்றது. விளைவு இந்தஅருள் வாக்கி மலர்.

கறிஞ்சித் தேவியின் தலைமகன்!

குன்றுகள் நிமிர்ந்த குறிஞ்சி மீது
 தெண்றல்கள் இலீர்எனத் திரியும். வானத்
 தூற்றலும், துழியும், சோவெனச் சொரியும்
 ஆற்றல் நெடுமழை அழுது மாகக்,
 கல்லினைக் கழுவியும், புல்குளிர் வுறுத்தியும்,
 ஓல்லையில் ஓடி ஊன்னதரும் செடிகளின்
 வேரினால் உறிஞ்சப் பட்டும் விரையும்.
 ஈர மலர்கள் எங்கணும் விரியும்.
 ஏரினர் மகிழ்வார். எந்திரம் சுழலும்.
 காரிகை மார்களின் கனதனம் கொழுக்கும்—
 அருள் வாக்கி பாட்டில்லில் வருமைகள்
 திராளும். அதைவின் இச்சிறாப்பிகம் அவர்க்கே

—ମହାରାଜବୀ

இவக்கணவி வக்கியங்க ளெல்லா முனர்ந்து
விலக்கு விதியறிந்த மேலோர் — சொலக்கணமே
யாக்கிக் கவிதைசொல்லு மப்துல்கா தீற்புலவன்
வாக்கிற் சிறந்தவித்து வான்.

— ஒரும் புராணிகராசிய
உழறுப்புலவரவர்கள் மரபினராசிய
நா. க. ஐ. முகம்மதுக் களாஞ்சியப் புலவர்

இஸ்லாமியக் கவிஞரான “வித்துவ தீபம்” அருள்வாக்கி அப்துல் காதிருப் புலவர் அவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஆற்றிய தொண்டு எவரா மூலம் மறக்க முடியாத ஒன்றாகும். இயற்கையிலேயே கவிஞருக்குப் பிறந்து பல அற்புதங்கள் மத்தியிலே கவிதை நூல்கள் பல யாத்து தமிழ் இலக்கியத்தை அணி செய்த பெருமை, புலவர் - அப்துல் காதிர் அவர்களுக்கு உரித்தாரும்.

ஏ. ஸி. எஸ். ஹமீது அக்ருணைப் பாரானுமன்ற இரண்டாவது அங்கத்தவர்

FF மூழ் வாழ் மூஸ்லிம் பெரு மக்களின் தமிழ்த் தொண்டிற்கும், இலக்கிய ஆக்கத்திற்கும் தலைமக னய்த் திகழ்பவர் அருள் வாக்கி அப்துல் காதிருப் புலவராவர்.

தமிழுக்கு மூஸ்லிம்களும் தொண்டாற்றி யுள்ளார் கள் என்பதற்கு “அருள் வாக்கி” சிறந்த சான்றுகளின்குகிண்ணர்.

செ. இராசதுரை மட்டக்களப்புப் பாரானுமன்ற முதலாவது உறுப்பினர்

புஸ்லிம் மக்களின் இலக்கியக் கொடு முடியாகத் திகழுகின்றார் காலஞ் சென்ற கலைஞர் கோமான் ‘அருள்வாக்கி’ அப்துல் காதிருப் புலவர்,

சென்ற ஆண்டு கிண்ணி யாவில் நடைபெற்ற அகில இலங்கை இஸ்லாமியக் கலைவிழாவில், ‘அருள் வாக்கி’க்கு அரங்கு நிர்மாணித்துக் கொரவித்தோம்.

ஏ. எல். ஏ. மஜீத் முதூராப் பாரானுமன்ற இரண்டாவது அங்கத்தவர்

சந்தத் திருப்புகழ் பாடிய

புஸ்லிம் மக்களின் பெரு வழக்கிலே சந்தத் திருப்புகழ் ஒன்று உண்டு. இச்சந்தத் திருப்புகழ் முஹம் மது நபி (ஸல்) அவர்களைப் பாட்டு கைத் தலைவராகக் கொண்டுள்ளது. இச்சந்தத் திருப்புகழ் அப்துல் காதி றுப் புலவரால் பாடப்பட்டுள்ளது. இவர் “அருள்வாக்கி” என்று வழங்கப்படுவார்.

இவர் கண்டி தர்கா வித்துவான், அஷ்டாவதானி, வித்துவ தீபம் என னும் புகழ்ப் பெயர்களைப் பெற்ற வர். 1866லிருந்து 1918ம் ஆண்டு வரை 52 ஆண்டுகள் உலகில் வாழ்ந்துள்ளார். கோப்பிப் பயிர் செய்கை உச்ச நிலை அடைந்த காலத்தில் இராமஞதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திருப்புத்தூரில் இருந்து ஈழ நன்னட்டுக்கு வந்து கண்டிக்கு அணித்தான், பட்டியகாமம் போப் பிட்டியாவில் குடியேறிய ஆ. பி. அல்லாஹ்பிச்சை ரூவுத்தர் இன்ன ரின் தந்தையாவார். இவ்விடத்தை “புலவர் மலை” என்று அழைப்பார். திருப்புத்தூரைச் சேர்ந்த வித்துவ சிரோண்மணி மஹ்முது முத்து பாவாப் புலவர் அவர்களிடம் தமிழக கற்றார். இப்புலவருக்கு வித்துவ தீபம் என்ற மகுடம் சூட்டப்பட்ட வரலாற்றைப்பற்றி புகழ்ப்பாவணி ஆசிரியர் அசனு லெட்டைப் புலவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“**இ**வர் (அப்துல் காதிருப் புலவர் அவர்கள்) மஃளாறத்துல் ஐதுறோ சிய்யா என்னும் மக்காமில் (தங்கு மிடத்தில்) இத்தரீக்கைக் கார்ந்த வர்களினதும், ஏனையோரினதும் சீர்யோசனம் கருதிப் பலராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட நூல்களிலுமிருந்து இல்மு (அறிவு) களடங்கிய செய்யுட்களைத் தெரிந்து, வேண்டிய இல்முகளை எடுத்து, ஒருவாறு பிரசங்கிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டோம். இவர் அவ்வாறு முன்று வாரம் வரை

“புலவர்மலை”க் கோமான்

யில் பிரசங்கித்திருக்கின்றார்கள். இவர்கள் பிரசங்கத்தை நாம் நோட்ட மிட்ட அளவில் அது நாம் மிகுதியும் பாராட்டிப் புகழ்த் தக்கதாகவே நடந்திருக்கின்றது. ஏதும் விஷயத்தை விளங்கப்படுத்துவதில் இவர்சாதாரியம் வியற்கப்பாலதே! பல பண்டசீ செய்யுற்களில் இருந்து மேற்கோள் கூறும் இவரது நிபுணத்துவம் மிக ஆச்சரியப்படத் தக்கதேயாம். கல்வி அறிவுகளை எடுத்து விளக்குந் தன்மையடைய இவர் திறமைக்கு அறிகுறியாக “வித்துவ தீபம்” என்னும் பட்டம் சூட்டுவது தகுதியென்று இவ்வரிதான் மகடத்தை இச்சபையில் உள்ள யாபேரும் இவர்களுக்கு இதயபூர்த்தியோடு இன்று கட்டுகின்றோம். இப்புலவரவர்களுக்கு மேலைப்பட்டம் விளங்கியோங்கும்படி எப்பொருட்டும் இறை

எம். எம். உவைஸ் எம். ஏ.

வித்தியோதைய பல்கலைக்கழகத்
தமிழ்த்துறைத்தலைவர்

வனுகிய அல்லாஹாத்தஆலா கருணை புரிவானாக !”

இவர் கண்டிக் கண்மையில் உள்ள கலஹா என்னும் இடத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். இச்சந்தத் திருப்புகழ் 1909ம் ஆண்டு கொழும்பில் இருந்த நடராஜ அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இச் சந்தத் திருப்புகழில் திருமக்கா நகரமும் மதினை நகரமும் திருத்தலங்களாக இடம் பெற்றுள்ளன. பாலைவனத்தில் உள்ள இத்திருத்தலங்களைக் குறிப்பிடும் பொழுது நயம்பட வருணிக்கின்றார். எழிலுறு காட்சிகள் பலவற்றை அமைத்துக் காட்சிகளைத் தீட்டியுள்ளார். இயற்கையின் கண்கவர் தோற்றங்கள் அமைந்துள்ளனவாகத் திருத்தலங்களைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார்.

கூடந்த நூற்றுண்டில் தமிழுலகங்கண்ட மூல்லிம் பெரும் புலவர்களில் தமிழோடு அறபுமொழியிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தோர் மிகச் சிலரே. தமிழ் அறபு, ஆங்கிலம் ஆகிய மூம்மொழிகளும் அறிந்திருந்தோர் அதிலும் மிகச் சிலரே. ஈழத்து மலையகம் தந்த அருள்வாக்கி, “வித்துவ தீபம்” அட்டாவதானி அப்துல் காதிறுப் புலவர் தமிழ், ஆங்கிலம், அறபு ஆகிய மூம்மொழி களிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்த பேரரினர். இயற்கையாகவே அருட்களி பாடும் திறன் படைத் திருந்த அன்னர் இல்லா மியத் தத்துவங்களையும், பெருமானர் (ஸல்) அவர்களின் போதனைகளையும் நன்குணர்ந்திருந்த காரணத்தால் தமது படைப் புக்கள் அனைத்திலும் அவற்றைப் புகுத்திக் கொள்ள அவருக்கு வாய்ப் புக்கிட்டியது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து வித்துவானாகவும், கண்டி தர்கா வித்துவானாகவும் திகழ்ந்த செழுங்களி அப்துல் காதிர், மெய்ஞ்ஞானத்தை மொண்டு கவிக்குள்வைத்து முறைதவருத் யாப்பால் யாம் உண்டிட வழங்கிய வர். வித்துவ தீபம் இயற்றியுள்ள முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களில் மிகப்பல இன்னும் அச்சேருதிருந்து வருகின்றன. அவற்றையெல்லாம் சேகரித்து அச்சிட்டு வெளி யிடுவது அறிஞர் கடன். அவ்வறிஞர்க்கு உறுதுணை போந்து ஊக்குவிப்பது தனம் படைத்தார் கடன். —தீன்கான்

ஆசிரியர் தலையங்கம்
30-8-65.

வித்துவ தீபம் விருது பெறல்

1912-ம் வருடம் ஜூன் மாதம் 12ம் நாள், அறபுத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் ஈழத்து மூஸ்லிம்கள் வரலாற்றிலும் முக்கியமான நன்றாகும். வித்துவச் சுடராக ஒளிபரப்பிக்கொண்டிருந்த புலவர் ஒருவருக்குத் தமிழ்வர்த்த யாழ்ப்பாணத்தில், அறபுத் தமிழ் வல்லுநர் அசனை வெவ்வே அவர்கள், “வித்துவதீபம்” எனும் அறிவு முகுடத்தைச் சூட்டிய அந்நாள், இல்லாமும் தமிழும் இணைத் திறப்பை எடுத்துக் காட்டி நிற்கும் பொன்னாகும்.

ஜூதுரூஸ் மக்காமில் அன்று குழுமியிருந்த யாழ்ப்பாணத்து மூஸ்லிம்கள் - அவர்களில் பெரும்பாலோர் ஜூதுரூசியத்துல் காதிரிய்யாத் தரீக்கைச் சேர்ந்தவர்கள் - அறபுத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு அமரசேவை புரிந்த இருவரை ஒருங்கீச்காணும் பாக்கியம் பெற்ற றனர். ஒருவர் அவர்கட்டுகுத் தெரிந்தவரே. அவர் புழைப்பாவணி ஆசிரியர் செய்குல் காதிரி சு. மு. அசனைலெப்பை. மற்றவர்தான் பட்டத்தைப் பெறவந்திருந்தவர். மூன்று வாரப்பிரசங்கத்தின் பின்னர், அவர் அறிவைக் கண்டு வியந்து, அவர் எடுத்து விளக்கிய இல்லுகளை (மார்க்க அறிவு) நயத்து ரசித்த யாழ்ப்பாணத்து மூஸ்லிம்கள், தகுதியான தலைவரை வைத்துப் பட்டமளிப்பு விழாவை நடத்தினர். அறபுத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பண்புகளை யும் சிறப்பியல்புகளையும் காட்டி நிற்கும் அப்துல் காதிருப் புலவர் வர்கள் கண்டியைச் சேர்ந்த போப்பிடிட்டியிற் பிறந்தவர்.

—அல்ஹாஜ் எ. எம். எ. அலீஸ்

அருள் வாக்கி பெற்ற விருதுகள்

அருள் வாக்கி அப்துல் காதிரு 1866ல் கண்டியை அடுத்துள்ள தெல்தொட்டையைச் சேர்ந்த போப்பிடிட்டி என்ற ஊரில் பிறந்தார். தாயார் பெயர் ஹவ்வா. தகப்பஞர் பெயர் அல்லா பிச்சை. பல அவதானங்கள் செய்துள்ளார். ‘தீப சித்தி’ என்பது ஒரு முக்கிய அவதானம். இதில் சித்தி பெற்றூர். கண்டி டிறினிடி கல்லூரியில் பயின்றார். 16 வயது, இளைஞருக்கு இருந்த காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு வெண்பாப் போட்டி நடந்தது. அதில் பங்கு பற்றி வெற்றி பெற்றூர். அவர் பெற்ற விருது களில் சில பின் வருமாறு:-

“ஞான வெண்பாப் புவிபாவலர்” “வித்துவ சிரோமனி” “கவிராஜ சேகரம்” “பிரபந்த ரத்னகரம்” “சமூக வித்துவாணி” “கவிவாணி” “மெய்ஞ்ஞான அருள் வாக்கி” “வித்துவ தீபம்” “காந்தக கவிராயர்”

—ஹாபிஸ் எம். கேட் செய்யிது அஹமது

கண்டிப்பதிற்றுப் பத்தந்தாதி

விண்ண ளாவிய மேனிலைக் கோபுரக்
 கண்ண ளாவிய காதலர்க் காதலாற்
 பண்ண ளாவிய பாவைய ரார்கண்டித்
 தண்ண ளாவிய தாபரக் குன்றமே.

சூங்றை வென்ற குடம்புரை கொங்கையர்
 துன்றுந் திமைத் துயரணு காமலே
 யென்றும் பாதத் தினைமலர் காண்குவா
 ணன்றி செய்குதிர் கண்டியி னதரே.

நாத போத நமர்க்கரு ளண்ணலைக்
 காத மோங்கியக் கண்டியின் காப்புடைத்
 தாது திர்க்குந் தனிக்குங்கு மத்தொடை
 போத ரைப்புகழ் வீர்புல வீர்களே.

கள்ஞு குக்குங் கடிமலர்க் காவுகுழி
 பள்ளி சுற்ற விருந்துபான் வண்டுகள்
 தெள்ளி திற்பகர் கண்டி விகாபுத்தீன்
 வள்ள லென்று மகிழ்ந்திசை பாடுமே.

பாடும் பாவலர் பற்பினி துன்பமே
 யோடு மாறு வுதவிசெய் வோரருட்
 டேடும் பாவலன் செப்புமிப் புன்சொலை
 நாடுங் கொல்கண்டி நன்னகர் வேந்தரே.

—மெய்ஞ்ஞான அருள் வாக்கி
 அப்துல் காதீறுப் புலவர்

கண்டிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, கண்டிமா
 நகரில் அடங்கியிருக்கும் விகாபுத்தீன்
 ஒவியுல்லாஹ் பேரில் பாடிய அந்தாதியா
 கும். இந்நால் ஹிஜ்ரி 1319 ஞா முஹர்
 ரம் மீ அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

‘அருள்வாக்கி’யின் ‘சந்தத் திருப்புகழ்’ என்னும் நூலுக்குப் பெரும் புலவர் பலர் சாத்து கவிகள் வழங்கியுள்ளனர். அவற்றிலிருந்து விவரங்கள் கீழே பிரசுரித்துள்ளன.

சந்தத் திருப்புகழ்

சாத்து கவிகள்

கௌங்கறவிப் புவனமெலாங் கறையறவே தாந்தமுறைக்
கடலி லேய்ந்து
முழங்கியகா சீம்புலவர் கருணைபுரி திருப்புகழை
மொண்டு மேலாய்
விளங்கியதென் புதுவைநக ராதீனத் தீநோர்கள்
வியன்பெற் ரேங்க
வழங்குயரப் துல்காதிர் வாணன்சந்தத் திருப்புகழை
வரைந்தான் மன்னே.

—வித்துவ சிரோமணி மகுமது முத்துபாவாப் புலவர்

பந்தத் திருப்புகள் பக்குவ மெய்தப் பலன்செனிப்பச்
சந்தத் திருப்புகழ் சீர்அப்புல் காதிர்த் தகைப்புலவர்
மந்தத் திருப்புகள் வெற்றென ஒங்குபு மான்மதத்தின்
கந்தத் திருப்புகழ் கொள்கென்று சூட்டினர் காதலித்தே.

—யாழ்ப்பாணம் ச. மு. அசனு லெப்பை

அந்தத் தமிழெழுத் தாதிய வேன வறத்தினவும்
பந்தத் துணர்ப்புல் காதிறு பாவலன் பாவலருஞ்
சொந்தத் திசைப்பரும் வான்குடை யார்க்கெனச் சொற்ற
வின்ன
சந்தத் திருப்புகழ் கேட்கலர் சந்தத் திருப்புகளே

—யாழ்ப்பாணம் மு. சுலைமான் லெப்பை

நீறு முகமதுமே ஊறுவண்ணப் பாப்புனைந்து
பேறு பெற்றுன் றன்மைதனைப் பேசங்கால் – வீறுபெற்ற
கம்பீர வாக்கியப்புல் காதிரெனப் பேர்வாய்ந்த
சம்பிரதா யப்புலவன் ரூன்.

—மாணிப்பாய் ஸ்ரீமத். த. செல்லையாபிள்ளை

‘அருள் வாக்கி’யின் நூல்களிலிருந்து .

முத்தார மார்பகத்தென் முத்தமிழாம் வித்தாரக்
கொத்தாரம் பூண்டகண்டிக் கொற்றவரே - சித்தார்
புலவனெனக் கண்டன் புதந்தாளிலீர் பாட
நலவனெனக் கண்ணே நயந்து .

வண்ணப் புலவோர் வடித்தமிழாற் போற்றிசெய
வெண்ணற்ற மாரியரு எந்திரே - தண்ணத்
தமிழ்பகர்வோ னென்மேற் றயைபுரிலீர் கண்டிக்
கமிழ்தெனவாய்ந் துற்றீ ரணி.

மந்தரத்தின் மத்தியிலோர் மாணிக்கத் தீபமெனச்
சந்தரத்தின் கண்டிச் சுடரார்மே - லந்தரத்தின்
வானேர் சுபம்பகர வான்மகளிர் பூச்சொரியத்
தீனேர் துதிப்பார் தினம்.

பச்சை மயிலாடப் பார்த்தகுயில் சங்கீத
மிச்சையுடன் பாடுபொங்க ரெங்குமே - மிச்சமிச்சஞ்
குழ்ந்ததறு காவுடையீர் சோபன சுபத்துடனே
வாழ்ந்திலங்குங் கண்டியொலி மான்.

—அருண்மணிமாலை

மிலையாட வானை வானமர ராடவர
மங்கையர்க் ளாட வொலிகள்
வந்தாட ஞானப்பிர காசஞ்சொ ரிந்தாடு
மகிப்ரென் றுணர்கி லாயோ
நிலையாது மெதுவாக ஓர்வதென் னிவ்வளவு
நேர மென்றன் கரத்தால்
நிலவோடி வாவாவெ னக்கூப்பி டுஞ்சத்த
நின்செவிக் கேற விலையேன
சலியாம லிங்குவந் திந்தவர மதியோடு
தண்மதிய மே மகிழ்ச்சி
சாலவிளை யாண்டுபார்த் தாயெனிற் பின்வான்
றனக்கேக வெண்ணு வாயோ
அலையாடு கடல்குழ்ந்த புவி காக்கு நாதரோ
டம்புலீ யாட வாவே
அப்துல்கா திறுதல்தக் கிர்தவப் பிள்ளையுட
னம்புலீ யாட வாவே.

—காரணப்பிள்ளைத் தமிழில், அம்புலிப் பருவப் பகுதியிற்
காணப்படும் ஒரு பாடல்.

அமிழ்தக் கவி

அண்ணல்

செந்தமிழின் சீரோம்பித் தூய விசலாம் கருத்தை
தந்துயர்ந்தான் செம்மைத் தமிழ் யாப்பின்-சொந்தமுள்
ஞான அருள்வாக்கி யப்துல்கா திர்புலமை
வானப் பெருமை மதி.

கண்டிநகர்த் தர்கா கண்ட திருவுடையான்
தண்டமிழை ஒம்புந் திருமதுரை - மண்டலத் தின்
சங்க உறுப்பாய்த் தமிழ்ப்புலமைச் சிங்கேகருய்
தங்கு புகழ் கொண்டான் தனித்து.

சந்தச் சுவையுந் தமிழின் தெளிசுவையுந்
சிந்தத் திருப்புகழைச் செய்தளித்தான் - சந்தத்
திருப்புகழால் சந்தத் துயர் அப்துல் காதிர்
கருப்பொருளோ இல்லாம் கனி.

அந்தாதி மாலை அழகுக் கலம்பகமும்
சிந்து 'புராணம்' குறவஞ்சி - பந்தமுள
கும்மி மனித்திரட்டுக் கோவை பதிகத்தோ
டம்மானை தந்தான் அறி.

அழத் திசலா மினத்தின் முடியாகிக்
காலத்தை வென்ற கவிஞரவன் - கோவத்
தமிழின் அணியாப்பைத் தன்கைக்குட் கொண்டே
அமிழ்த கவி தந்தான் ஏறி.

சாப்பாட்டை அள்ளி அள்ளிப்
போடுகிறார்!

*

4. “மனிதன் சாவதற்கென்றே
பிறந்தவன்; செத்துப்போ”
என்று எங்கள் முகத்திலேயே
கூறுகிறான் பரமஞானி!

*

5. பலர் முன்னிலையில் ஒரு
வளைக் கொண்றுன். போவிலூர்
ஆரவாரித்துச்சந்தோஷப்பட்டு
விட்டு அவளைக் கைது செய்
யாது போய்விட்டார்கள்! மகா,
சண்டியன்!

*

1. இருந்த இடத்திலேயே
காலாட்டிக் கொண்டு சீவி
யத்தை ஓட்டுகிறார். கொடுத்து
வைத்தவர்!

★

2. ‘மனிசன்’ இருக்குமிடந்
தேடிக் காசு வருகின்றது. புன்
ணியவான்!

★

3. ஆகா, தர்மத் திற்கு அள^{வுண்டோ?}
ஒவ்வொரு நாளும்
நூற்றுக்கணக்கானவர்களுக்குச்

*

உதவியவர்:
க. பாலசுப்பிரமணியம்

பருத்தித்துறை.

(இவர்களைத் தெரியாவிட்டால், 24 ஆம் பக்கம் பார்க்கவும்.)

யார் இவர்கள்?

ஒங்களில் எத்தனை பேருக்குச் சோதி டத்தில் நம்பிக்கையுண்டு? கொஞ்சம் படித்தவர்கள், ‘சோதிடமா. அது பத்தாம் பசுக் கோட்டபாடு? விஞ்ஞானம் வளர்ந்துள்ள இந்தக் காலத்திலும் நம்பலாமா?’ என்று விட்டெறிந்து பேசுவார்கள். ஒரு பிள்ளையையும் அள்ளித் தோழிற்போட்டுக்கொண்டு

இருபத்தைந்து சத்திற்கு சோதிடம் சொல்லும் ‘இந்தியப் பெண்’களின் பரிதாபத்தைப் பார்ப்பவர்களுக்கு சோதிடத்தில் நம்பிக்கை இல்லாமற் போவதும் இயல்பு. ஆனால், சோதிடத்தை நம்பலாமென்று ஒரு கணிதப் பேராசிரியர் பின்வருமாறு நிறுவுகின்றார் :

சடப்பொருளை ஆக்கவோ அழிக்கவோ முடியாது. எனவே, இந்த அண்டத்திலுள்ள (Universe) சடப்பொருள் எல்லையுள்ளது. அளவிடத் தக்கது. சடப்பொருள் துகள்களாலானது. எனவே,

Universe லுள்ள	கணித மாணுக்கருக்கு மட்டும்	சடப்பொருள்
----------------	----------------------------	------------

களின் எண்ணிக்கை தெரிந்த ஒரு தொகையே. ஒரு பொருளின் இயக்கத்தை அறியச் சில சமன்பாடுகள் உதவும். நேர வரையிலைசூழ்ம் ஒரு பொருளுக்கு ஒரு விதமாகவும், ஒரு வட்டத்தில் அசையும் பொருளுக்கு இன்னெரு விதத்திலும், வேறு வகையான இயக்கங்களுக்கு வேறுபட்ட சமன்பாடுகள் அமையும். இச் சமன்பாடுகள் மூலம் அந்தப் பொருளின் எதிர்காலத்தை (ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தின் பின்னர் அல்லது அடையும் வேகத்தை, அது சென்றுள்ள தூரத்தை, அதன் சக்தியை, இன்னும் இவை போன்ற சில பண்புகளை) அறியலாம். பலவிதமான இயக்கங்களுக்குஞ் சமன்பாடுகள் பெறப்பட்டுள்ளன. பொருளினது ஆரம்ப நிலை, வேகம், போன்ற சில பண்புகளும் அறியப்பட வேண்டியவை. எனவே, ஒரு பொருளின் ஆரம்ப நிலைகளையும், இயக்கத்துக்குரிய சமன்பாடுகளையும் அறிந்திருந்தால் அப்பொருளி னது எதிர்கால நிலையைக் கூறலாம் என்பது கணிதத்துணிபு. அண்டத்திலுள்ள துணிக்கைகள் எல்லாவற்றிற்கும் கணிதமுறைப்படி எதிர்காலங்களுக்கு தல் சாத்தியமாகும். முடியாத தொந்தில் ஆரம்ப நிலைகளைக் குறிப்பதே பிறந்த நேரத்து நிலைகளைக் கூறும் ஜாதகக் குறிப்பாகும். எனவே, ஒரு தொகுதி துகள்களின் (ஒரு மனிதனின்) எதிர்காலத்தை, அவற்றின் ஆரம்ப நிலைகளை (ஜாதகக் குறிப்பை) அறிவதாலும், குறிப்பிட்ட இயக்கத்தின் சமன்பாடுகளை அறிவதாலும் நிச்சயமாகக் கணிதமுறைப்படி கூறமுடியும். சோதிடம் பிழைத்துப் போவது எப்பொழுதென்றால், ஆரம்ப நிலையை அறிவதில் (ஜாதகம் குறிப்பதில்) உள்ள தவறு, சரியான சமன்பாட்டைப் பெறுவதில் (சோதிடத்தில்) தவறு ஏற்படுத்துகின்றது. இன்றேல், சோதிடம் உண்மையான விடயம். —இவற்றை நான் சொல்லவில்லை. கணிதப் பேராசிரியரின் விவாதம் நிறுவுகின்றது.

ஏற்றுக் கொள்ளுகிறீர்களா? இதன் உண்மை பொய்யை அறிவதற்கு எனக்கு ஜாதகக் குறிப்பும் கிடையாது; அறியும் ஆவலும் இல்லை.

—ஆர். பாலகிருஷ்ணன்

அருள் வாக்கியும்

எழில் வளம் மிக்கது ஈழவள நாடு. அத்திருநாட்டின் திலகமாய்த் திக்கெல்லாம் ஒளிபரப்பும் தினகர னாய்த் திகழ்ந்து, கண்டவர் காது தெயுங் கண்ணையுங் கவரும் எழில் மிகு மாநகரம் கண்டி.

அத்திரு நகரின் கண்ணே திருச் சமாதி கொண்டருளி விளங்கும் மாத வர் 'செய்யிது ஷிகாபுத்தீன் வலியுல் ஸாஹ்' என்னும் இறைநேசச் செல்வ ராவர். இவ்வருட் பெருங் குரவர் மீது அழியாத பக்திப் பெருங் காதல் கொண்டார் அருள்வாக்கி அப்துல் காதிறுப் புலவர். அவர் செந்தமிழ் மலர்ப் பனுவல் மாலைகளை இவ்வண்ண லுக்குச் சூட்டி அருள்வரம் வேண்டு கின்றார். இப்புலவர் கோமான், வளி கள் கோமான்மீது பாடியருளிய பல பிரபந்தங்களுட் கண்டிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதியும் ஒன்றாகும்.

கண்டிநகர்க் கணித்தாயுள்ள தெல்தோட்டையைச் சேர்ந்த போப் பிட்டி என்னுமிடத்திற் புலவர் பிரான் வாழ்ந்தார். பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் இறுதியிலும் இருபதாம் நூற்றுண்டின் ஆரம்ப வருடங்களிலும் பெரும் புகழுடன் வாழ்ந்த இந்நாவலர் அவர்காலத்து ஏனைய புலவர்களின் பெருமதிப்புக்குப் பாத்திரமாயிருந்தார்.

மாலைகள், பதிகங்கள், பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கள், முனைஜாத்துகள், அந்தாதிகள், கும்மிகள், வண்ணங்கள், கலம்பகங்கள், புராணங்கள், திருப் புகழ், குறவஞ்சி முதலாம் பல்வேறு வகைப் பிரபந்தங்களையும் இப்புலவர் நாயகர் இயற்றியருளினரேனும் அவற்றுள் மிகச் சிலவே அச்சிற்காணக் கூடியதாயுள்ளது.

அந்தாதியாய்த் தொடுக்கப் பட்ட நாறு திரு விருத்தங்களையும் காப்புச் செய்யுள்களையுங் கொண்டது கண்டிப் பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி.

தந்தையார் பெயர்:

ஆ. பி. அல்லாபிச்சை ராவுத்தர்

தாயார் பெயர்:

ஹல்வா அம்மாள்

பிறப்பிடம்:

போப்பிடி, தெல்தோட்டை,
கண்டி.

பிறப்பு:

1866

ஆரம்ப பாடம்:

தமிழும், ஆங்கிலமும்

குயின்ஸ் அகாடேபி

(தற்காலத்தில் ரின்றிக் கல்லூரி)

முதற் கவிதை:

1877

*மெய்ஞ்ஞான அருள்வாக்கி
விருதுபெறல்:

1882

இலக்கண வித்துவான்
மகுறுது முத்துபாவாப் புலவரிடம்
பாடங் கேட்டல்.

இயற்றமிழ் நாலாகிய

'தீட்சை பெறுபவன் தெரிய

வேண்டியவை' வெளியிடல்:

(இது சித்தி வெவ்வெபின் 'அசுர
ருள் ஆலங்' என்னும் நூலை ஒட்டி
வந்த நூன் நூல்)

1911

புலவர் அசனுலேப்பப் தலைமையில்
வித்துவதீபம் என்னும் பட்டம்
வழங்கப்படல்:

12 - 6 - 1912

மறைவு:

18 - 9 - 1918.

~~~~~

—ஜே. எம். எம். அப்துல்-
காதீர்

இக்கட்டுரை ஆசிரியர் இளம்பிறை
யில் எழுதிய பிறிதொரு கட்டுரை
யான திருமணக் காட்சி மறுபிரசரத்
திட்டத்தின்கீழ் வெளிவந்துள்ளது.
காப்பிய விரிசெயிற் சீருப் புராணத்
தைப் பற்றி எழுதியுள்ளார்.

வித்துவதீபம் இயற்றிய
நூல்கள்

கண்டிப் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதியும்

பெரின்ப ரஞ்சிதமாலை
ஆரிபு மாலை
நூனப் பிரகாசமாலை
பிரான்மலைப் பதிகம்

தேவாரப் பதிகம்
சலவாத்துப் பதிகம்
பதாயிகுப் பதிகம்
கானுமியா சாகிபு வலியுல்லாப்
பதிகம்
சம்சகான் வலியுல்லாப் பதிகம்
கண்டி விகாப்தீன் வலியுல்லாப்
பதிகம்
முத்துப்பேட்டை சைகுதாலுது
ஓலியுல்லாப் பதிகம்
காரணப்பிள்ளைத் தமிழ்
காட்டுபாவா சாகிபு குழமி
சித்திரக்கவிப் புஞ்சம்
பிரபந்த புஞ்சம்

பஸ்வண்ணத் திரட்டு
ஞானமளித் திரட்டு
திருபகுதாதந்தாதி
கண்டிக் கலம்பகம்
மெய்ஞ்ஞானக் குறவஞ்சி
சூரமகவிக் கொத்து
நவமஸி தீபம்
வினாதே பத மஞ்சி
கோட்டாற்றுப் புராணம்
மெய்ஞ்ஞானக் கோவை
தந்தந் திருப்புகழ்

இரு செய்யுளின் அந்தத்தில் வரும் சொல், அசை அல்லது எழுத்து, அடுத்த செய்யுளின் ஆதியாக வருமாறு யாக்கப்படுவது அந்தாதியாகும்.

இந்நாலிலுள்ள ஒவ்வொரு பத்துப் பாடலும் ஒவ்வொரு வகைச் சந்தப்பாவால் இயற்றப்பட்டுள்ளனமையைக் காணலாம். இத்தகைய வெவ்வேறு சந்த விருத்தங்களால் இயன்றபத்துப் பகுதிகளைக் கொண்டதற்காற் போலும் பதிற்றுப் பத்ததந்தாதி எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. பொருள் விளங்குவதற்கு இயலாத யமகங்கள் (மடக்குகள்) முதலியன இதில் இடம்பெறவில்லை. அடியவர்க்கு எளியவரும் இனியவருமான அருள் வள்ளவின் பெருமைகளைப் பாமர மக்களும் அறிந்து உய்ய வேண்டுமென்னும் எண்ணம் கொண்டதற்காற் போலும் இந்நாலை எளிய செந்தமிழ் நடையிற் செய்துள்ளார் கவிஞர். இந்நாலிற் கண்டி நகரின் வனப்பும் வலிகளுக்கரசரின் சிறப்பும் மிகவும் இனிமை கொழிக்க எடுத்தோதப்படுகின்றன.

இறைவனிடந் தோழமை பூண்டவிள்ளன் பிரானின் திவ்விய கருணை நோக்கத்தினை வேண்டி விண்ணப்பஞ்செய்கின்றூர் புலவர். அப்பெருமானையே ஞானுசிரியராய்க் கொண்டு அன்னவர்தம் பாத கமலங்களிலே சரணடைந்து தமது பாவப் பினியை ஓட்டுமாறு அவர் செய்யும் விண்ணப்பங்கள் கல்மன் த்தையுங் கனி விப்பதாய்அமைந்துள்ளது. சாதாரணமக்கள் மட்டுமேயல்லாது, மண்ணையாறும் மற்றவர்களும் ஞானமாத மோன முனிவர்களுங் கூட இப்பெருமானின் அருள் வேண்டிப் பரவுகின்றனர் என்றும், தேவர்கள் கூட இவர்களுக்கு ஏவல் செய்கின்றூர்கள் என்றும் போற்றுகின்றூர்.

"DUCO"-

CELLULOSE LACQUER

"DULUX"-

COACH FINISH

Names to Remember

When it

Comes to Paints

Chief Distributors:

ENGLISH PAINT CO.,

19, CHINA STREET,
COLOMBO-11

CALL: 5771

Grams: CELLULOSE.

பிராண்கள் வாழ்விலே!

குரங்கும் மலைமொங்கான் பறவையும்

நீண்ட வாலுள்ள குரங்குகள் காட்டிலே கிளைக் குக்கிலோ தாவிச் செல்வது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். மரங்களில் உள்ள பழங்களைப் பறித்து உண்டு களிப்பு டன் வாழ்கின்றன குரங்குகள்.

மலைமொங்கான் என்னும் பறவை எப்போதும் இந்தக் குரங்குகளைத் தொடர்ந்து பறந்து செல்கிறது. மலைமொங்கானின் வாய் மிக அகலமானது. சற்று நீண்டு வளைந்த வாள்போன்ற சொன்டும் பெரிய தலையும் உள்ள தால் இந்தப் பறவை அவைட்சணமாகத் தோற்றுமளிக்கிறது. குரங்குகள் கிளைகளில் தாவிச் செல்லும்போது இது அந்தக் கிளைகளுக்குக் கீழே பறக்கும்.

குரங்குகள் பாயும் பாய்ச்சலில் கிளைகளில் உள்ள சிறு பூச்சிகள் கீழே விழுகின்றன. அந்தப் பூச்சிகளை மலைமொங்கான் பிடித்துத் தின்கிறது. குரங்குகளைத் தொடர்ந்து செல்வதன் பயனை இதற்கு ஏராளமான பூச்சிகள் விருந்தாகக் கிடைக்கின்றன. அதனால் தான் மலைமொங்கான் குரங்குகளோடு சேர்ந்து வாழ்கிறது. சிலர் மலைமொங்கானை குரங்குப் பறவை என்று கூட அழைக்கின்றனர். இருவாய்க் குருவி என்பது இதற்கு மற்றொரு பெயர்.

குரங்குகள் களிப்புடன் சூதித்துத் திரிந்து விளையாடுவதால் தம்மை மறந்துவிடுகின்றன. எனவே, ஏதும் ஆபத்துகள் அருகில் வந்தாலும் சில வேளைகளில் குரங்குகளுக்குத் தெரிவதில்லை. இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் குரங்குகளின் நன்பனை மலைமொங்கான் குரல் எழுப்பிக் குரங்குகளை எச்சரிக்கிறதாகச் சிலர் கருதுகிறார்கள்.

குரங்குகளோடு போவதால் மலைமொங்கானுக்கு நல்ல விருந்து கிடைக்கிறது. குரங்குகளுக்கும் அது துணையாக இருக்கிறது. எனவே, குரங்குகளும் மலைமொங்கானும் நன்பர்களாய்க் கூடி வாழ்கின்றன.

—அன்றனி பெர்னுண்டோ

ஓர் ஆராய்ச்சி!

இதன் வாலி

நீமிர்த்த

முடியுமா?

(விடை பக்கம் 23)

உடுக்கி

- (1) மக்குமாலாவிற்குச் சில நாள்கள் விடுமுறை கிடைத் தது. அவற்றில் 13 நாள்களில் மழை பெய்தது; ஆனால், மழை காலையிற் பெய்தால் மாலையிற் பெய்வதுல்லை. மாலையிற் பெய்தால் காலையிற் பெய்வதுல்லை. விடுமுறை காலத்தில், அவனுக்கு 11 காலை வேளையும் 12 மாலை வேளையும் மழை இல்லாத வேளைகளாகக் கிடைத்தன. மக்குமாலா அனுபவித்த விடுமுறை நாள்கள் எத்தனை?

(2) மாலா கடைக்குப் போனாள். பழங்களின் விலைகளை விசாரித்தாள். வாழைப் பழம் ஒன்றின் விலை 5 சதங்கள். மாம்பழம் ஒன்றின் விலை ரூபா 1. பலாப்பழம் ரூபா 5. அவள் ரூபா 100 க்கு 100 பழங்கள் வாங்கினாள். ஒவ்வொன்றி லும் எத்தனை யெத்தனை பழம் வாங்கினாள். சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்.

(3) விபுலானந்தர் மலரில், 19 ஆம் பக்கத்தில் ஒரு துணுக்குப் பிரசரமாகியிருந்தது. அந்த உரையாடல் இரண்டு பிரபல எழுத்தாளர்களுக்கிடையில் நிகழ்ந்தது. அவர்களின் பெயரென்ன?

[ଫୁଲାର୍ଣ୍ଣମଣିର ରାଜେଶ୍
ରେ ନୁ କ୍ଷେତ୍ରମାଧ୍ୟରେ ପାଇଥାଏଇଛି]
କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ଦେଖିବାରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

திரைப் படங்களின் நடுவே ‘இடைவேளை’ வருகின்றது. அதனைச் சாதாரணமாக ‘Interval காட்டுகிறுக்கள்’ என்று சொல்லுகிறுக்கள். விளம்பரம் காட்டுவது இடைவேளையில் ‘எனவே, படமும் காட்டி, இன்டேவலும் காட்டுகிறுக்கள்’ என்று அவர்கள் கருதுவதில் நியாயம் இருக்கின்றது. தவறுதலாகக் கூறினாலும் விளக்கமாகக் கூறுகிறுக்கள். இப்படியாக-விளக்கமாகப் பின்வருஞ்சொற்றெடுப்புகளும் மட்டக்களப்பிற் பயிலப்பட்டு வருகின்றன.

நடு Centre
Trunk பெட்டி
Side ஓரம்
Ball பந்து
Wire கம்பி

இதுபோன்று வேறு பகுதி களிற் பயிலப்படும் சொற் க்ரூடர்களை வாசகர்களிட மிருந்துவரவேற்கின்றேன்.

கூல்லி மலில் 12 ஆம் பக்கத்திற் பிரசரமான யுக்கிள் திக்குச் சரியான பதில் வராத்தினால், மீலாத் மலில் 6 ஆம், பக்கத்தில் முதல் முடிச்சை அவிழ்த்து, சரியான பதிலைக் கோரியிருந்தேன். விபுலானந்தன் மலில் சரியான விடை அனுப்புபவருக்கு ஐந்து மூன்று மூன்றாய் புத்தகப் பரிசில் கிடைக்குமெனவும் அறிந்திருந்தேன். இதுவரையிற் சரியான விடை கிட்டவில்லை. அடுத்த பலிற் சரியான விடை பிரசரமாகும்.

ପରିବାର

ମହେଶ୍ୱର ପ୍ରେସ୍‌ରିପୋର୍ଟ

ஏக்குயோலை

சென்ற ‘பு’ 12 ஆம்
பக்தத்திற் பிரசரமான

யுக்திக்கு 126 விடைகள் வந்தன. யுக்திகளிற் பலரும் அக்கறை காட்டுவதில் மகிழ்கின்றேன். யுக்திக்கு மிகக் குறைவான தகவல்கள் தரப்படுகின்றன. தவறான விடை அனுப்பியவர்கள் இன்னுஞ் சற்றுச் சிந்தித்திருப்பார்களோல்ல நிச்சயம் சரியான விடையை அனுப்பியிருப்பார்களன்பது புலப்படுகின்றது. முதலிற் கிடைத்த சரியான விடையை அனுப்பியவர்:

K. B. M. முஸ்தபா, இஸ்மத் மன்ஸில், ஓட்டமாவடி.

சரியான விடையை அனுப்பிய ஏணோரின் விபரங்கள்:

- (1) M. M. ரெளபீக், வந்தாறுமூலை மத்திய மகா வித்தி யாலயம், செங்கலடி.
- (2) M. A. C. J. ஐனுபா, ஜின்ன ரேட், யாழ்ப்பானம்.
- (3) கேணியூர்ச் செல்வன், ஆலங்கேணி, கிண்ணியா
- (4) M. A. ரசாக், மகா வித்தியாலயம், ஏற்கூர்-3.
- (5) எஸ். அப்துல் காதர், அரசினர் பாடசாலை, மட்டக் களப்பு.
- (6) எஸ். சந்திரசேகரன், நல்லூர், யாழ்ப்பானம்.
- (7) எம். எஸ். சித்தி நஸ்மா, கிண்ணியா-8.
- (8) பொ. ஆனந்தராசா, வந்தாறுமூலை மத்திய மகா வித்தியாலயம், செங்கலடி.
- (9) எம். எஸ். ஏ. ஸலாம், ஆலங்கேணி வீதி, கிண்ணியா.
- (10) கே. எச். ஏ. கஹார், குட்டிக்கரச்சி, கிண்ணியா.
- (11) பி. எம். ஏ. வஹாப், கிண்ணியா மகா வித்தியாலயம், கிண்ணியா.
- (12) எஸ். வாதர்கான், கிண்ணியா-8.
- (13) M. அப்துல் ஜபார், கிண்ணியா-1
- (14) அ. கு. கனிபா, கிண்ணியா மகா வித்தியாலயம், கிண்ணியா.
- (15) ஏ. கே. அவி முகம்மது, கிண்ணியா-9.

மக்கு மாலாவுக்குப் பலர் யோசனைகள் அனுப்பியிருப்பினும் சரியான யோசனையை மூவர் மட்டுமே அனுப்பியுள்ளனர். அவர்கள் அனுப்பியுள்ள யோசனை வருமாறு:

பெயர்ப் பலகையில், தான் வந்த தெருவைக் காட்டும் பெயரை அத்தெருவுக்கு நேரே திருப்பினால் ஏணை வீதிகளின் பெயரை இலகுவிலே தெரிந்து, போக வேண்டிய இடத்திற்குச் செல்லாம். இந்த யோசனையை அனுப்பி வைத்தவர்கள்:

எம். எல். தாஹிர், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை,
அட்டாஸீச்சேனை.

எம். எம். எம். இஸ்மாயில் ஹாஜரை மன்ஸில்
காத்தான்குடி-4.

எம். டி. அஹமத், நிந்தலூர்-4.

குறுமிழு

“எத்தன் இவன்!” என்றிசைத்தார் வாதி.
எழுந்து சொத்திக் காய்ப் பிரதி வாதி
கற்ற லித்தை காட்டி, அவன்
கள்ளாமை எண்பித்தார்!
சொத்தி சொல்வான்: “அப்படியா சேதி?”

*

காண்டபன் தேரினில் வி ரைந்தான்,
கண்ணகியை வீதியில் எ திரந்தான்.
“வேண்டாமே கண்ண, இவ்
வேடிக்கை வேகம்! இனி
மீண்டு விடு நம் யுகம்...”இரைந்தான்.

*

கும்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார் சாது
கூத்தாடிக் கொண்டிருந்தாள் மாது.
தம்பட்டம் மட்டும் இடை
மூட அவன் ஆட, அவர்
மீம்பொத்த கண் அவன் பால் மீது. — — —

முந்தலிலே வாழ்கின்ற தேவர்.

முழுத்தொழிற்கும் முதலாளி ஆவர்.

“இந்த விலை விற்கிறதே!

என் செருப்பைத் தேய்ப்பான்?” என்று
அந்தரத்திற் தான் நடந்து போவர்.

*

குலோத்துங்கன் வாகை யொடு மீண்டான்.

குவலயமே நடுங்க அரசாண்டான்.

“உலாத் தங்கள் பேரில், இதோ!”

-ஓரு புலவர் குரலெடுத்து

“நிலாத்திங்கள்...,” எனத்தொடங்க, மாண்டான்.

மஹாகவி

அஜீரணத்தால் அவஸ்தைப்

படுகேற்றகளா?

யானை பீடி யை

உபயோகியுங்கள்.

உடனே குணம் தெரியும்

பீடி உலகிலேயே
தனக்கென ஒரு
தனி இடத்தை
வகுத்துக் கொண்டது

யானை பீடி
எங்கும்
புகழ் வாய்ந்தது.

இலங்கையில்
தயாரிக்கப்படுவது.
(உள் நாட்டுக்
கைத்தொழிலுக்கு)
ஊக்கமும் ஆக்கமும்
அளியுங்கள்.

யானை பீடி
என்று
கேட்டு வாங்குங்கள்.

யானை பீடி எங்கும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பாளர்கள்:

யானை பீடி கம்பெணி

62, மெசஞ்சர் வீதி,

கொழும்பு-12

தொலை பேசி: 7651.

மருத்துவ நோக்கு:

டி.ஏ.க்கிள்கு - மருந்து

திங்கிக் காய்ச்சலின்
கோரப் பிடியிலிருந்து சிக்கா
திருக்காரு மாமருந்து வைட்ட
மீன் 'சீ' (vit, C) யாகும். பலர்
பர்ட்சித்து வெற்றியும் கண்
டுள்ளனர். வெள்ளம் வருமுன்
கட்டும் அணையாக இதனை உப
யோகித்தால் கைமேல் பலன்
உண்டு. மேலும், டிங்கிபற்றிய
காலையிலும் வைட்டமீன் 'சீ'
உட்கொண்டால் நோயின் தாக்கு
தல்கள் குறைவாகும்.

ஒரு மனிதனது உடலுக்கு
நாளாந்தம் 30 மி. கிராம் (Mg)
வைட்டமீன் 'சீ' தேவைப்படு
கிறது.

மாத்திரைகளை நாடுவை
தைக் காட்டிலும் உட்கொள்
ஞும் உணவில் வைட்டமீன் 'சீ'
இருப்பது மிகவிரும்பத்தக்கது.
வைட்டமீன் 'சீ' கொதிக்கவைக்கும் உணவுகளிலும் அதிகாலம்
வைத்திருக்கும் 'டின்' உணவு
களிலும் இருப்பதில்லை. ஆகவே
வைட்டமீன் 'சீ' யை உணவு
மூலம் பெற பச்சையாக உட்கொள்ளக்கூடிய பழங்களையும்
காய்கறிகளையும் நாடிட்புசிக்க
வேண்டும். வைட்டமீன் 'சீ',
அதிகம் உள்ள உணவுகள் பின்
வருமாறு:

நெல்லிக்கனி 170 மி.கி. (Mg)
/அவுன் ஸ்

கோவா 60 மி.கி. / அவு.
பப்பாசிப்பழம் 20 மி.கி. /,,
தோடம்பழம் 13 மி.கி. /,,
எலுமிச்சம்பழம் 8 மி.கி. /,,
ஏனைய பழவகைகள் 8—10 /,,

வைட்டமீன் 'சீ' உட்கொள்வது குறைவாக இருப்பின், உடல் அதனை உறிஞ்சவில் மாற்றம் ஏற்படின், தன்னீரில் கரையக்கூடிய 'வைட்டமீன் சீ'யை உடல் இழக்கிறது. எனவே, வைட்டமீன் 'சீ'யை காய்ச்சல் நிலை, தொடர்ந்து வாந்தி எடுத்தல், வயிற்றோட்டம் முதலியவற்றிற்குக் கட்டாயமாக உபயோகிக்கவேண்டும்.

அதிக வைட்டமீன் 'சீ'யை உட்கொள்வதால் எவ்வித நன்மையும் இல்லை. காரணம், தன்னீரில் கரையக்கூடிய வைட்டமீன் 'சீ'யை ஓரளவு மட்டும் உடல் எடுத்துக்கொண்டு மிகுதியை மலசலம் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறது.

வைட்டமீன் 'சீ' 50 மி. கி,
100 மி. கி. மாத்திரைகளாக உள்ளன.

உட்கொள்ஞும் அளவுகள்:
நோய் வரமுன்:- 25 தொட்டு
75 மி.கி. வரை
நோய் வந்தபின்:- 200—500
மி. கி. வரை
—புலோலிச் சீவம்

ஆராய்ச்சியின் முடிவு !

இரண்டு நேரான பட்டைகளை எடுத்து நாயின் வாலை நிமிர்த்தி
வைத்துக் கயிற்றினால் வரிந்து ஒரு வாரத்திற்கு விட்டுவிடுங்கள்.
அவ்வளவுதான். பின் பாருங்கள், வால் நிமிர்ந்திருக்கிறதா இல்லையா என்று—அந்த வாரத்திற்கு மட்டும்!

1963

ஆம்

ஆண்டில், மட்டக்
களாப்பிற் கோலா
கலமாக நடை
பெற்ற முதலாவது
தமிழ் விழாவில்,
அழ நாட்டின் நாடு

பகுதிகளிலுமிருந்தும் வந்திருந்த எழுத்தாளர்-கலைஞர்-கவிஞர் ஆகியோருக்கு ஒர் அதிசயமங் காத்திருந்தது. அவர்கள் ஒர் அரங்கத்திற் பங்கு பற்றும் பொழுது அவர்களைப் படம் பிடித்து, சில மணி நேரத்திற்கிடையிலே அப்புக்கப் படங்கள் நகர மண்டபத்திற் காட்சிக்கு வந்து விடும். இதனைக் கண்ட அவர்கள், 'நிர்வாகிகளைப் பாராட்ட வேண்டும்; மேல் நாடுகளிலுள்ளது போல இதையும் முன்னேற்பாடாகச் செய்து விட்டார்கள்' என்று பேசிக் கொண்டார்கள். இந்தப் பாராட்டிற்கு முற்றிலும் உரியவர் கே. எஸ். எஸ். நடராஜா அவர்களாவர். யாழ்ப்பாணத்திற் பிறந்து, மட்டக்களப்படையே வசிப்பிடமாகக் கொண்ட நடராஜா அவர்கள், கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக 'ராஜா ஸ்ரூடியோ' என்ற படப்பிடிப்பு நிறுவனத்தை நிருவகித்து வருகின்றார். அந்த நிறுவனத்தின் மூலம் தமிழ் விழாப் படங்கள் முழுவதையும் இவைசமாக எடுத்து உதவி னார். 'கலை-இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளைத் தமிழ் அன்பர்கள் படத்தில் பதிவான உருவத்திற் பேண ஆசைப்படுவார்கள். அந்த ஆசையைத் திருப்பதிப்படுத்துவதும் தமிழ்த் தொண்டல்லவா?' என்று தடித்த கண்ணடியினாடே பார்த்துச் சிரித்தபடி கேட்கின்றார். இவர் தெய்வ நெற்க்கழகச் செயலாளராகக் கடமையாற்றிய பொழுது 25,000 ரூபா பெறுமான மூல்லாரு கட்டடம் அக்கழகத்திற்காக நிறுவப்பட்டது. இவருடைய தமிழ்த் தொண்டையும், சமூகத் தொண்டையும் கெள்விக்கும் முகமாக அரசாங்கம் இவருக்கு சமாதான நீதவான் (J. P.) பட்டத்தை அளித்துள்ளது. தொடர்ந்து தமிழ்த் தொண்டு புரிய அவரை திரு. நடராஜா வாழ்த்துகிறோம்.

அவர்கள் இவர்களே!

1. தையற் காரர்.
2. வங்கியிலுள்ள ரிசீவிங் கெஷியர்.
3. சாப்பாட்டுக்கடை சப்ளையர்.
4. பிரேரதப் பெட்டிக் கடைக்காரர்.
5. குத்துச் சண்டை வீரர்.

உகிகர் குழும் போட்டியில் மூன்றுவது பரிசு
பெறும் இரு கதைகளுள் ஒன்றிணைச் சென்ற
பூவிற் பிரசுரித்திருந்தோம். பிற்பொரு
கதையான ‘மோக’த்தை எழுதிய ஜோர்ஜ்
நந்திரசேகரன் கொழும்பைய் பிறப்பிடமாகக்
கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றார். கொழும்பு
பின்னணியிலேயே இக்கதையை
அவர் சித்திரித்துள்ளார்.

★ மாகம் ★

—ஜோர்ஜ் சுத்திரசேகரன்—

“‘மோகத்தைக் கொன்றுவிடு—அல்லாலென்றன்
முச்சை நிறுத்திவிடு.’”

இரண்டு நாட்களுக்கு முன் பாரதி விழாவில் யாரேரா ஒரு
மெலிந்த சொற்பொழிவாளர் பாடிக்காட்டிய அந்தப் பாரதி பாட
வின் வரிகள் அவனையுமறியாமல் அவனுள் மிக ஆழத்திலிருந்து
வெளிவந்த அந்த வரிகளுக்கும் தனக்கும் தொடர்பு இருப்பதாக
அவன் உணர்ந்தான். முன் பெல்லாம் அந்த நினைவு வரும்போது,
அவன் அதிலேயே அமிழ்ந்து வயித்து வீடுவான். ஆனால் இன்று,
ஒடிக் கொண்டிருக்கும் டிராவி பஸ்ஸில் தனக்கு முன் அமர்ந்தி
ருக்கும் பெண்ணைப் பின்புறமாகப் பார்த்து நினைவால் தமுவ
முன்பே ஏதோ ஒன்று தடுத்தது.

‘சே, என்ன கேவலமான பழக்கம். முன்னால் உட்கார்ந்தி
ருப்பது நம் அக்காவாக இருந்தால், தங்கையாக இருந்தால்;
அண்ணியாக இருந்தால் இப்படியெல்லாம் நினைக்கத் தோன்றுமா?
நாமே ஏன் நம்மை ஏமாற்றிக் கொள்ளவேண்டும்? இனிமேல்,
காணும் பெண்களையெல்லாம் அக்காளாய், தங்கையாய், அண்ணியாய்
என்னிக் கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் இந்த
மாதிரிக் கீழ்த்தரமான சிந்தனைகள் எல்லாம் வராது.’

ஒடிக் கொண்டிருக்கும் டிராவி பஸ்ஸின் வெட்டவெட்டத்த
ஒலியினாடே மீண்டும் சுருதியோடு முனுமுனுத்துத் தலையை
ஆட்டிக்கொண்டான் செல்வராஜன்.

பஸ்ஸின் ஆட்டத்தில் குலுங்கி ஆடிய அவன் வலது காலில்
சுற்றியிருந்த பண்டேஜிக்குள் தற்காலிகமாக மூடிக்கிடந்த காயத்
தினாடே எலும்பில் ஏறிய மெல்லிய வலிகூடத் தெரியவில்லை.
அந்தவரிகளை அவன் மீண்டும் மீண்டும் தனக்குள் பாடிக்கொண்டே
இருந்தான். அந்த வரிகளைப் பாடப் பாட அவன் ஆன்மாவில்
கலிந்து கிடந்த பாலுணர்வுகளெல்லாம் கரைந்து, மங்கி, மறை
வதுபோல் அவனுக்குத் தோன்றியது. மீண்டும் அந்த ராக்ஷஸ்
என்னங்களுக்குத் தன் மண்டையில் இடம் கொடுக்கக் கூடா
தென்ற உறுதியோடு அந்த இரண்டு வரிகளை மட்டும் பாடிக்
கொண்டே இருந்தான்.

கொட்டாஞ்சேணையிலிருந்து பொரளைக்கு அலறிக் கொண்
டோடிய டிராவி பஸ் ஆமர் வீதி ஸ்ராண்டிலே வந்து நின்றது.
மேல் தட்டில் கடைசிச் ‘சீட்’ டில் உட்கார்ந்திருந்த செல்வராஜன்
கண்ணுடியோடு தலையைச் சாய்த்துக் கண்களைத் தாழ்த்திக்
கீழே நிற்கும் ‘கீழு’வைப் பார்த்தான்.

‘சள்’ ளென்றடிக்கும் காலை வெய்யிலில் ‘கிழு’ வரிசை நீண்டு வளைந்து கோட்டை பஸ்ஸை எதிர் நோக்கி நிற்கும் ஸ்ராண் டையும் கடந்து போய்க் கொண்டிருந்தது. எல்லோர் முகங்களிலும் பஸ்ஸில் ஏறிவிட வேண்டுமென்ற ஆவஸ் துடித்துக் கொண்டிருந்தது. ஒருவர் பின்னால் ஒருவர் நெருங்கி நின்று கொண்டார்கள்.

பஸ்ஸில் ஏறிக் கொண்டிருந்த ஒவ்வொருவராகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் அவன். மேலே இருந்து கீழே நிற்கும் மனி தர்களைப் பார்ப்பது வேடிக்கையாக இருந்தது. குட்டையான உருவங்கள் ஏறும் போது சாதாரணமாகத் தெரியாத அவர்களின் தலை உச்சி நன்றாகத் தெரிந்தது. எத்தனையோ விதமான-இதுவரை அவன் பார்த்திராது-விசித்திரமான வகிடுகள், நேரவகிடு, பக்க வகிடு, கோணல் மாணலான கிளை பிரிந்த வகிடுகள். வகிடுகளே அற்ற, சூரிய ஓளியில் மின்னி ஒளிரும் வழுக்கைத் தலைகள்.....

திடீரென, பஸ்ஸில் ஏறிக் கொண்டிருந்த மனிதருக்கு மூன்றுவதாக வந்து கொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணின் மேல் அவன்கண்கள் இழுபட்டன.

பஸ்ஸிலே காலெடுத்து வைத்தவர் உள்ளே போய்விட்டார். அவருக்குப் பின்னால் நின்றவர் ஏதோ ரூபாய் நோட்டைக் கொடுத்து மாற்றிக் கொண்டிருந்தாரோ ... அந்தப் பெண்டிராவி பஸ்ஸில் ஏருமல் அப்படியே நின்றார். செல்வராஜனின் கண்கள் அவளை ‘முழுக்காட்டி’ யெடுத்தன.

கருவானைக் கீழித்துக் கொண்டு பாயும் மின்னலைப் போல் அவள் சுருண்ட கேசங்களைப் பிரித்துக் கொண்டு பளிச்சிட்டது நேரவகிடு. அதற்குப் பிறகு, அவள் தலைக்குக் கீழே அவனுக்குத் தெரிந்த தெல்லாம் நீலச் சோளியை நிரப்பி நிற்கும் அவள் மார்பகங்கள் தான்.

அவன் பார்வை, அவள் சட்டையின் பெண்ம பெரிய கழுத்திற்கு வெளியே பிதுங்கி நின்ற தசைக் கோளத்தை வட்டமிட்டு மொய்த்தது. கருநீலச் சட்டை, அவள் மார்பகங்கள் இரண்டும் பிரியும் அந்தத் தசைப் பிரதேசத்தை இன்னும் பொன்னிறமாக்கிக் காட்டியது.

இரு கணத்தின் பாதிக்குள் அவள் பஸ்ஸில் ஏறிவிட்டாள்.

செல்வராஜன் இன்னும் கீழே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கண்கள் பார்ப்பவற்றைப் பதிவு செய்ய மறுத்தன. மண்டை ஓட்டுச் சுவர்களுக்குள் அதே காட்சி முட்டி மோதி எதிரொலித் துக் கொண்டிருந்தது. டிராவிபஸ் புறப்பட்டது.

பெண்மார்பின் ஒரு சிறு பாகம் தன்னைக் கலக்கிவிட்டது. அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது; வெட்கமாகவும் இருந்தது. தலையை ஒரு முறை மெல்ல ஆட்டிக் கொண்டான்.

‘மோகத்தைக் கொன்றுவிடு-அல்லாலெல்லறன் முச்சை நிறுத்திவிடு.’

இம்முறை வார்த்தைகள் உதடுகளை மிகவும் வேகமாக அசைத்தன. சுந்தியற்ற ஒலி, யாரையோ பார்த்துக் கெஞ்சுவது போல அழுத்தமாக வெளிவந்தது.

அவன் நன்றாகச் சாய்ந்து உட்கார்ந்தான். ஆனால் சிறிது நேரத்திற்கு முன் கண்ட அந்தக் காட்சியை அவனுல் ஒரேயடியாக வெளியே பிடித்துத் தள்ளிவிட முடியவில்லை.

டிராவில் பஸ் மருதானைக்கு வந்துவிட்டது. கீழே பார்க்கக் கூடாதென்று மனம் சங்கற்பம் செய்துகொண்டாலும், தலைகீழ் நோக்கித் திரும்புகிறது. கீழே நிறையைப் பேர் நெருங்கிஏறுகிறார்கள். —எல்லோரும் ஆண்கள். அவன் தலையைத் திருப்பிக் கொள்கிறான்.

டிராவிலிப்ஸ் புறப்பட்டது.

மருதானையில் ஏறி அவன் பக்கத்தில் வந்து உட்கார்ந்த கால்சட்டைக்காரர் தன் கையிலிருந்த ஆங்கிலச் சினிமாப் பத்திரிகையைப் பிரித்தார். அவனும் திரும்பி அதைப் பார்த்தான்.

இரண்டு முன்று பக்கங்களை அசுவாரஸ்யமாகத் திருப்பியவர், திடீரென் ஒரு பக்கத்தை திருப்பிப் பிடித்துக்கொண்டார். அந்தப் பக்கத்தின் பாதியை விழுங்கி நின்றால் அரை நிர்வாணமான ஒரு சினிமா நடிகை. அவன் ஆவலோடு படத்தைக் கவனித்தான். அந்த நடிகையை எங்கோ, எப்போதோ பார்த்ததாக ஞாபகம். பெயரைக் கவனிப்பதற்கு முன்பதாகவே பக்கத்தைப் புரட்டிவிட்டார் உடையவர். அதற்குப் பிறகு அத்தனை சுவாரஸ்யமான படம் ஒன்றுகூட அந்தப் பத்திரிகையில் இருந்ததாக அவனுக்குத் தெரியவில்லை. திடீரென்று அவனுக்கு ஞாபகம் வந்தது.

‘பிரிஜிட் பாடோட்’

ஜம்பது சத்தைக் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு ‘செவோ ஃ’ தியேட்டருக்குச் சைக்கிளில் ஓடிய ஒட்டம் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அத்தோடு அந்தப் படமும் அதன் காட்சிகளும் மனத் திரையில் வெகு வேகமாக ஓட ஆரம்பித்தன. அந்தப் பிரெஞ்சு நடிகையின் அரை நிர்வாணத்தோற்றம். குளித்துவிட்டு வந்த கோலத் தில் நிர்வாணமாக நின்று தன் பின்புறத்தைக் காட்டும் போதை யூட்டும் காட்சி. படத்தில் வந்த முரட்டுக் கதாநாயகன் அவனை அள்ளியெடுத்து இறுக படுக்கையில் புரண்டது . . . .

டிராவிலிப்ஸ் சின்ன பொரளையில் ஆடி நின்றது.

பதறியடித்துக் கொண்டு, பண்டேஜ் போடப்பட்டிருந்த காலையும், அதில் மாட்டியிருந்த செருப்பையும் இழுத்துக் கொண்டே அவன் இறங்கினான். இறங்கிய வேகத்தில் கால் எலும்பிற்குள் இலேசாக வலிகண்டது.

‘ஒரு சிக்ரெட் பற்றவைத்தால் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய்விடலாம்.’

எதிரே உள்ள கடைக்குப் போய் சிக்ரெட் ஒன்றை வாங்கி உதடுகளில் இடுக்கிப் பற்றவைத்துக் கொண்டு திரும்பியவனின் பார்வை, பக்கத்துத் துணிக்கடையின் கண்ணேடி ஷோ - ருமிற்குள் வைக்கப்பட்டிருந்த பிளாஸ்டிக் மார்பகங்களில் சுருண்டது. அந்

தப் போலி மார்பகங்களில் ‘பிரஸ்லியர்கள்’ மாட்டப்பட்டிருந்தன. பக்கத்தில் ஒழுங்காக வைக்கப்பட்டிருந்த சேர்ட்டகள் கருசான்கள் ஒன்றுமே அவன் கணகளுக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு நிலைப் பெண்ணின் வீம்மிய மார்பகங்களும், அவற்றை இறக்கிப் பிடித்திருக்கும் பிரஸ்லியருமே அவன் நினைவை நிரப்பி நின்றன.

* * *

ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து, மருந்து நெடியோடும் விண் விண் வென்று தெறிக்கும் பண்டேஜிட்ட காலுடனும் திருப்பவும் சின்ன பொரளை டிராவிபஸ் ஸ்ராண்டிலே வந்து நின்றான் செல்வராஜன்.

பால் நினைவுகளை யெல்லாம் வலி ஒருவாரூக்க கரைத்திருந்தாலும், பஸ்லிலே வரும்போது கண்ட பெண்ணும், நடிகை பிரிஜட் பாடெடாட்டும், துணிக்கடை ‘ஃஷா கே’ சிற்குள் பார்த்த போலி மார்பகங்களும் லேசாக நினைவைத் தொட்டு மீண்டன.

டிராவிபஸ் வந்து நின்றது. ‘கிழுவில் கூட்டம் அதிகமில்லா விட்டாலும் பஸ்லில் பெரிய தொரு கூட்டம் புழுங்கிக் கொண்டிருந்தது.

மேல் தட்டிற்கு ஏற முடியவில்லை. புதிதாகத் தோலுரித் துக்கமுவி, மருந்து வைத்துக் கட்டப்பட்ட புண்ணின் எரிச்சல் மேலே ஏற்றினால் அதிகரித்து விடுமோ என்ற பயம் அவனைக் கீழ்த் தட்டிற்கு ஏற்றிவிட்டது. ஆனால் உட்காருவதற்குத்தான் இடமில்லை.

நின்று கொண்டே வந்த செல்வராஜனுக்கு அடித்த ஸ்ராண்டிலே ஒரு பெண்ணுக்குப் பக்கத்தில் உட்காரும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. கற்பணைகள் மன்றையை உடைத் தெறிய அந்தப் பெண் ஞேடு உரசிக் கொண்டு உட்கார்ந்தான். பஸ் குலுங்கிக் குலுங்கிப் போகும் போது, அவள் மென்மையான உடல் தன் மேல் பஞ்ச போல் படுவதை அவன் உணர்ந்தான். அவன் மேனியில் அவள் உடல் பட்ட போது, மயிர்க்கால்கள் நிமிர்ந்து நின்றன. போதை தலையைக் கிறக்கியது. அவன் இன்னும் சுற்று அந்தப் பொண்ஞேடு உராய்ந்து கொண்டு நெருங்கி உட்கார்ந்தான்.

ஆமர்வீதியில் டிராவிபஸ் நிற்கும் வரை, பெண்மையின் மென்மையில் இதம் கண்டு கொண்டிருந்தவனை ஏமாற்றி விட்டு இறங்கிப் போய்விட்டாள் அந்தப் பெண்.

அவன் இறங்கிப் போனதன் பின் தான் அவன் தன் உணர்வு பெறலானான். இரண்டு வாரங்களுக்குப் பிறகு எழுத வேண்டிய சோதனை ஞாபகத்திற்கு வந்தது. ‘இந்த முறையாவது பாஸ் பண்ணிவிட வேண்டும். இல்லை யென்றால் அன்னைவின் கோபத்திற்கு ஆளாகவேண்டி வரும்’

திடீரென அவன் உலர்ந்த உதடுகள் பிரிந்தன.

‘மோகத்தைக் கொன்று விடு-அல்லாலென்றான் முச்சை நிறுத்திவிடு.’

ஏதோ, புதிய ஒளி, மூளையில் கவிந்து கிடந்த இருளைத் துரத்துவது போன்ற பிரமை. உடம்பில் சற்று தெம்பு பிறந்தது.

‘இத்தனை வீணை சிந்தனைகளுக்கும் பதிலாக ‘பொடனி’யில் ‘டிஸ்பேர்ச’ஸீல்ப் பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாலாவது பரீட்சைக்கு உதவியாக இருந்திருக்கும்.’

நேரத்தை வீணைக்கி விட்டதாக அவன் தன்னைத் தானே நொந்து கொண்டான்,

‘பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்த பெண் அண்ணியாக இருந்தால் இப்படியெல்லாம் சிந்தித்திருப்பேனோ? அப்படி நினைத்திருந்தால் எவ்வளவு பெரிய பாபம். முன்னம் எத்தனை முறை அண்ணைக் குப் பக்கத்தில் இருந்து கொண்டு பஸ்ஸில் போயிருக்கிறேன். அப்போதே தல்லாம் இந்த எண்ணம் ஏற்பட்டதே கிடையாதே. பிறகு, வேறு பெண்களைக் கண்டால் மட்டும் ஏன் இந்தத் தகாத எண்ணம் ஏற்படுகிறது? இனிமேல் இதற்கெல்லாம் ஒரு கட்டுப் பாடு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். திடசித்தம் இல்லாதவன் ஒருமனிதனு? மனதைக் கட்டுப் படுத்தாதவன் மிருகம்?’

திராவி பஸ்ஸை விட்டு இறங்கி, வீட்டை அடையும் வரை, வாய் பாரதி பாடவின் அந்த முதல் வரிகளையே முன்னுழுத்துக் கொண்டிருந்தது.

பால் நினைவுகளையெல்லாம் வெற்றிகொண்டு விட்டதாக அவனுக்கு ஒரே பெருமிதம்.

வலிக்கும் காலை தூக்கி வந்த அலுப்பினாலும், மன்னையை உடைத்த சிந்தனையோடு போராடிய சோர்வினாலும், அவிழ்ந்து தொங்கிய பண்டேஜைக் கவனியாது, வீட்டிற்குள் வந்ததும் வராததுமாகச் சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்தான் அவன்.

சோர்ந்து போய் சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்து விட்ட செல்வராஜனைக் கண்டு கையிலிருந்த வேலைகளையெல்லாம் போட்டு விட்டி ஓடிவந்தாள் கமலா.

“செல்வா, என்ன செய்யுது..... களைப்பாய் இருக்கா.....?” தலை மயிரை மெல்லக் கோதி விட்டாள் அவள்.

கண் மூடிக் கிடந்தவன் மெல்லக் கண் திறந்து பார்த்தான்.

“இரு, கோப்பி கொண்டு வாறன்,” என்று திரும்பியவள், அவிழ்ந்து தொங்கும் பண்டேஜைக் கண்டு, குனிந்து அதைக் கட்ட ஆரம்பித்தாள்.

செல்வராஜன் சட்டென்று நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தான்.

கழுத்தருகே இரண்டு பொத்தான்கள் பூட்டப் படாததால் பெரிதாகக் காட்சியளிக்கும் ‘டிரிசிங் கவு’னின் கழுத்திற் கூடாக அவள் மார்ப கங்கள் தெரிந்தன.

மறு கணம், எழுந்த வேகத்தோடு தலையைத் திருப்பிக் கொண்டு சாய்ந்தான். எலும்பிற்குள் மெல்ல வலித்தது. *

வரம் = ... + உம்?

கூடவுள் எல்லோருக்கும் பேட்டியளித்து, கேட்ட வரங்களை அருளிக் கொண்டிருந்தார். அமெரிக்காக்காரர், யப்பான் காரர், இந்தியாக்காரர் எல்லோரும் தத்தமது வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு வெளியேறினர். ஈற்றில், இலங்கையருடைய சந்தர்ப்பம் வந்தது. பேட்டி அறைக்குள் நுழைந்தார்.

“உனக்கு என்ன வேண்டும்”-கடவுள் இலங்கையரைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

“இல்லை... நான் சும்மாதான் வந்தனேன்” என்று தலையைச் சொற்றிந்தபடி இலங்கையர் பீடிகை போட்டார்.

“சும்மா வந்த உம்மிடம் பேசிக்கொண்டிருக்க எனக்கு நேரமில்லை. நீர் சென்று வரலாம்” என்று இலங்கையரைக் கடவுள்துரத்திவிட்டார்!

1947 ஆம் ஆண்டு கூடிய முதலாவது பாராஞ்சுமன்றத்தில் நடந்த சுவையான சம்பவம் இது. ஒருநாள் காரசாரமான விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. முன்வரிசை அங்கத்தவர்கள் தமது ஆங்கிலப்புவழையின் கைவிரிசையைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது அரசாங்கக் கட்சியின் பின்வரிசையில் அமர்ந்திருந்த ஒரு கீழ்க்கு மாகாணத்து எம்.பி., “இப்பொழுது என்ன பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?” என்று அக்கறையுடன் கேட்டார். அவருக்குப் பக்கத்திலெர்ந்திருந்த அவருடைய சகாவெகு அமைதியாக, “என் இப்படிப் பதட்டப்படுகிறீர்கள்? நாளைய வீரகேசரியைப் பார்த்தால், இவர்கள் என்ன பேசினார்கள் என்பது தெளிவாகிவிடும்” என்று பதிலளித்தார்.

பொன்மொழிகள்

தேசப் பற்று: நீ பிறந்தாய் என்பத்தினால் உன் நாடு மற்றைய நாடுகளைப் பார்க்கிலுஞ் சிறந்தது என்ற எண்ணம் ஏற்படும்.

அயோக்கியன்: நாற்பது வயதுக்கு மேற்பட்டவன் எவனும் ஓர் அயோக்கியனே.

சிங்கம்: அதனிடம் என்ன கெடுதல் இருக்க முடியும்? அதற்கு இலட்சியம், சமயம், அரசியல், சால்பு, மரபு என்று எதுவுமில்லையே!

—ஷா.

பணம்: இளமையாயிருக்கும்போது வாழ்க்கையில் மிக முக்கியமான பொருள் பணம் என்று நான் நினைத்ததுண்டு. இப்பொழுது முதியவனு பிறகு, அப்படித்தானென்று தெரிகிறது.

பெண்: எந்தப் பெண்ணும் தனது மகளிலும் பார்க்கப் பத்து வயது இளமையானவராகத் தோற்றுமளிக்க முடிந்தால், அவள் பூரணமாகத் தீருப்பதியடைவாள்.

—ஓஸ்கார் வைல்ட்.

காஞ்சியம்

மற்க முடியாச் செபாவுணைகள்!

“திருமதி... உங்களுக்குச் சந் தோல் சமாசாரத்தைச் சொல் விப்போகின்றேன்” என்று ஆரம் பித்தார் அவளைப் பரிசோதித்த டாக்டர்.

“நான் திருமதியல்ல, செல்வி” என்றாள் பெண்.

“மன்னிக்கவும். அப்படியா னல், நான் சொல்லப்போவது அதிர்ச்சி தரவல்ல செய்தியா கும்.”

★

பெண்கள் கல்லூரி ஒன்றின் ஆசிரியர் அறையில், வேலைக்காரர் களைப் பிடிப்பதிலுள்ள கஷ்டங் களைப் பற்றி ஓர் இளம் குடும்பப் பெண் வெகுவாகப் பிரலாபித் துக் கொண்டிருந்தார். அதனைக் கேட்ட ஒரு வயதான குடும்பப் பெண் சிரித்தார்.

“ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்?”

“ஓன்றுமில்லை. எனக்கு வேலைக்காரரைப் பற்றிய பிரச்சினையே இல்லை. ஏனெனில், நான் அவர் களைப் பெற்று வார்த்துவிடுகிறேன்.”

★

சிகரெட் பிடிக்கும் தன் நண்பனைப் பார்த்து ஒருவன் கூறினான்:

“சிகரெட் புகைப்பதினால்வரும் தீமைகளை விளக்கி ஒரு பத்திரிகையில் ஒரு தொடர் கட்டுரை வந்தது. அதனால், நான் விட்டுவிட்டேன் - அந்தப் பத்திரிகையைப் படிப்பதை!”

நல்ல மேடைப் பேச்காளர் குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம், தனிமையிற் சந்தீப்பவர்கள் குறைவு என்பதுதான்.

★

முளை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு குறுகலாக இருக்குமோ, அறிக்கை அவ்வளவுக்கவ்வளவு நிலமாக இருக்கும்.

★

சுருக்கமாக எழுதுவதற்கு நீண்ட பயிற்சி தேவை.

சமீபத்தில்
நடைபெ
ற்றாருபுத்
தக அரங்
கேற்ற
விழாவில்
இருவைமக்
சர் கலந்து
கொண்டு,

“ஆங்கிலத்தில் ஒரேவிதமான சுத்த மான மொழிதான் பேசப்பட்டு வருகின்றது. தமிழில் இடத்துக்கு இடம் உச்சரிப்பு வெறுப்படிக்கின்றது. இதைத் தவிர்த்து ஒரே மாதிரித் தமிழை எல்லோரும் உபயோகிக்க வேண்டும்” என்று அறிவெரை கூறி அமர்ந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து பேசிய ஒரு பேச்காளர் (அவர் ஒரு பிரஸ் எழுத்தாளர்), “அமைச்சருக்குத் தெரிந்த ஆங்கிலத்தின் எனக்குப் பத்தில் ஒரு பங்குதானும் தெரியாது. ஆனால் சமீபத்தில் பெர்னூட் ஷா எழுதிய பிக்மாலியன் என்ற நாகத்தை வாசிக்க நேர்ந்தது. அதில், ஒருவரை ஸண்டனில் எந்த இரண்டு தெருக்களுக்கிடையில் வாழ்பவர் என்பதைப் பேச்சைக் கொண்டே சொல்லிவிடலாமென்று ஷா கருத்துத் தெரிவிக்கின்றார். அமைச்சருக்கு நல்ல ஆங்கிலப் புல மையுண்டு. பெர்னூட் ஷாவை ஆங்கிலப் பேரறிஞர் என்று சொல்லுகின்றார்கள்” என்று ஒரு போடு போட்டார்!

★

உங்களுக்குத் தேவையான

- மெய்கண்டான் திருக்குறட் கலன்டர்கள்
- மெய்கண்டான் தமிழ் - ஆங்கில - சிங்கள டயரிகள்
- பலவர்ணப் படங்கள்
- தமிழ்-சிங்கள-ஆங்கில அச்சு எழுத்துக்கள்
- போட்டோ புளக்குகள்
- பிளாஸ்டிக் பெண்கள் அழகுப் பைகள் (Ladies Hand Bags)
- பிளாஸ்டிக் மனிப் பேஸ்கள்
- பிளாஸ்டிக் திறப்பு பேஸ்கள் (Key Purses)
- பிளாஸ்டிக் டுத்தகக் கவர்கள்

இன்னும் பலவிதமான பிளாஸ்டிக்
உபகரணங்கள் எம்மிடம்
கிடைக்கும்

விபரங்களுக்கு:—

“மெய்கண்டான்”

161, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11
போன்: 79141

கிளை:

10, ஸ்ரான்ஸி ரேட்,

யாழ்ப்பாணம். போன்: 236

கிறிஸ்தவ காப்பியமான தேம்பாவணி பெருங் காப்பிய
வரிசையில் எவ்வாறு தன்னிகரற்ற இடம் பெற்றுள்ளது
என்பதை இக்கட்டுரை ஆதாரபூர்வமாக நிறுவுகின்றது.

F. X. C. நடராசா

தேம்பாவணி

தொல்காப்பியம் உருவந்திருவும் பெற்றுக் கருவற்றது. முச்சங்கத் துப் பாடல்கள் அங்கமாயின. நற்றமிழன் னை புனைவன புனைந்து, அணிவன அணிந்து காட்சியளித்தன். இளங்கோவின் மணிச்சிலம்பு அன்னையின் கடிமனச் சிற்றியில் கலீர் கலீர் என்று ஒலித்தது. தாளத்திற்கிசையச் சிலம்பினை ஒலிக்கச் செய்ய மனி மேகலையை இறுக்கிப் புனைந்தன் அன்னை. சிந்தாமணி சூடா மணியாகத் திகழ்ந்தது. கடிகாப்பாக கைகளில் வளையாபதி வளைந்துகொண்டது. குண்டலமும் கேசியும் ஒன்றூய் ஆடி நுடங்கின. காவியப்பூஞ்சோலையிற் பிரபந்தமலர்கள் முறுக்கவிழ்ந்தன. தாய்மையே உருவானாள் தமிழ் அன்னை. முறுக்கவிழாக் கன்னி மாலை சூட்டி அன்னையைக் கன்னியாக்க விரும்பினார் முற்றத் துறந்த துறவியொருவர்.

அன்னையைச் சந்ததமுஞ் சிந்தையிலிருத்துபவர், அத்துறவி. அன்னை மரியானாக் கன்னியாகவும் போற்றித் துதிப்பவர் அத்துறவி. ஆகவே, மரியாள் அன்னையுமானாள்; கன்னியுமானாள். இது சத்தியவேத உண்மை.

தமிழ் மக்கள் மறையிலும் இந்த உண்மை புலப்படுகின்றது. தாயுமானவர் உமாதேவியைப் போற்றுமுகத்தான்,

'ஆரணி சடைக்கடவுள் ஆரணியெனப் புகழ் அகிலாண்ட கோடியின்ற
அன்னையே பின்னையுங் கன்னியென மறைபேசும் ஆனந்தரூபியே

என்று கூறிப்போந்துள்ளார். யேசுநாதரை ஈன்ற அன்னை மரியாள் கன்னியாகவே போற்றப்படுகின்றார். இந்த ஒற்றுமையைத் தமிழன்னையிலுங் கண்ணுற்றார் வீரமாழுனிவர். 'கன்னடம் களி தெலுங்கு கவின் மலைமாளமும் துஞ்சுவும் உன்னுதரத்து உதித்தெழுந்து ஒன்றுபல ஆயிடிலும் ஆரியம்போல் உலக வழக்கழிந்தொழிந்து சிதையா உன் சீரிளமைத் திறம் வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்துமே' என்ற சுந்தரம்பிள்ளையின் அடிகளை சொற்றி யுணர்ந்த வீரமாழுனிவர் தேம்பாவணி என்ற தேம்பாத, வாடாத, கூம்பாத யலர்மாலையைத் தமிழ்த் தாய்க்குப் புனைந்து, அவளை என்றுங் கன்னியாக்கி, அகமிக மகிழ்ந்தனர். துறவியின் பெருமையே பெருமை!

வீரமாழுனிவர் உண்மையில் ஜேரோப்பியர். இத்தாலி தேசத் திற் பிறந்தவர்; உத்தம கத்தோலிக்க துறவி; நடையிலே தமிழ் மகன்; உடையிலே தமிழ்மகன்; பண்பட்ட தமிழ்மகன்; தண்ட மிழ் ஆசான்; மறைமொழிவாயினன்; மலிதவத்திறைவன்; நிறைமொழிக் குரவன்; நிகரில் கேள்வியன்; காப்பியக் கவிஞர்; இலக்கணப் புவைர்; வசன எழுத்தாளர்; தமிழ்வளர்த்த தந்தை; எழுத்துத் திருத்திய வித்தகர்.

இவர் தமிழ்நாட்டிற் பிறக்கவேண்டியவர். இசைவிரும்பி இசையாலே திசைபோய இத்தாலி நாட்டிற் பிறந்தார் போன்றும். இசைமொழியில் வளர்ந்த இளந்துறவி ஆத்தாலி நாடுவிட்டு இந்தியத் தென்னகம் புகுந்தனர். தமிழ் கற்றனர். சுப்பிரதீபக் கவிராயரிடந் தமிழ் கற்றுத் தேறினர். உற்றுழி உதவியும் பிறநை திலை முனியாதுவ கற்றனர். முத்தமிழிலும் வித்தகரானார். பத்து ஆண்களிலே தமிழ்மொழியின் கரைதுறை கண்டனர். தமிழ் மொழியில் இலக்கணங் கண்டார்; இலக்கியங் கண்டார்; அகராதி கண்டார்; வசனநடை கண்டார்.

முதன்முதலிலே தமிழ் அகராதி கண்டவர் இவரே. இது சதுர் அகராதி எப்பட்டும். தொன்னால் விளக்கமென்னும் ஜந்திலக் கண்நாலைச் சூத்திரங்களால் யாத்தனர். வசன நால்கள் பல எழுதினார். இவற்றுட் பல சத்தியவேத சம்பந்தமானவை. சிறு கதைத் தொகுதியாகப் பராமார்த்தத்துரு கதை என்ற நாலை வெளியிட்டார். அது கேளிக்கதைகள் பொதிந்தது.

வீரமாழுனிவரின் திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் சோல்லணி பொருளணி மிக்கது. அநூல் நிறைந்தது. பல அரிய துறைகளை யடையது. அருகிய வழக்குகளை எடுத்துக் காட்டுவது. உதாரணமாக “அம்மானை” என்பதற்குரிய பொருள் பலருக்குத் தெரிவ தில்லை. மூன்று பெண்கள் கூடி அம்மானை ஆடுகையில், அவர்களில் ஒருத்தி தலைவணைப் புகழ்ந்து கூற வேண்டுத்து அதில் ஜூங்கொண்டவளாய் வினாவு, மற்றெருத்தி அவள் வினாவிற்கு மற்றிருவரும் ஏற்கும்படியான விடை சூறுவதாகப் பாடப்படுவதே அம்மாணையாகும். கலம்பக நூல்களில் அம்மானை ஓர் அங்கமாகும். திருக்காவலூர்க் கலம்பகத்தில் அமைந்த அம்மானைப் பாடல் போல வேறு எந்தக்கலம்பகத்திலுள்ள சிறப்புற - அழிதற அமையவில்லை. இஃதொன்றுமே வீரமாழுனிவரின் பேராற்றலை யும் புலமையையும் புலப்படுத்தப் போதுமானது.

அம்மானையின் முதலாவது தன்மை ஒருத்தி தலைவணைப் புகழ் தல். இங்கு தலைவியைப் புகழ்தல். அஃதாவது தேவமாதாவைப் புகழ்தல். முதலாமொருத்தி தேவமாதாவைப் புகழ்கின்றனர்.

சீர்த்த திருக்காவல் நல்லூர் தேவணங்கு தாள்கமலம் நீர்த்த திருத்திங்கள் மேல் நின்றனகான் அம்மானை

என்கின்றன. அஃதாவது, திருக்காவலூரில் ஒரு தெய்வப் பெண் இருக்கிறார்கள்; அவளுடைய தாமரை போன்ற பாதங்கள் எப் போதும் சந்திரன் மேலேயே நிற்கின்றனவாமே;—இவ்வாறு ரைத்தாள் முதலாமொருத்தி.

இச்செய்தியைக் கேட்ட இரண்டாம் ஒருத்தி சம்மா இருப் பாளா? எதிர்ப்புரை கூறினார். குற்றங் காட்டவிரும்பினார்.

நெற்றிக்கணக் காட்டினும் குற்றமே குற்றம் என்ற பதம்பரையில் வந்தவள்ளவா? இஃதென்ன வேடுக்கை? தாமரைக்குஞ் சந்திரனுக்கும் பொருந்திவராதே. சந்திரனைக் கண்டாற் மூரை கூம்புமல்லவோ? குரியனுக்கல்லவோ தாமரை மலரும்? இது வெறும் புனரு. கமலமலர்ப்பாதங்கள் கூம்பியிருக்கின்றன; அங்கு வண்டுதா; தாதனையா என்றல்லவோ சொல்லவேண்டும்? அவ்வாரூயின் ஒப்புக் கொள்ளலாமென்கின்றன.

நீர்த்த திருத் திங்கள்மேல் நின்றன என்று மாகில்
ஆர்த்த திருவண்டு உவப்ப ஆங்கு அலரா அம்மானை
என்று பாடினான்.

இவற்றைக் கேட்டுக்கொண்டும், அம்மானை ஆடிக்கொண்டு மிருந்த மூன்றுமொருத்தி இருவருக்குஞ் சமாதானஞ் செய்யிரும்பினான். ‘தேவ மாதாவின் பாதங்கள் மலர்ந்த கமலங்கள் தாம். ஏனெனில், தேவமாதா குரியனையே ஆடையாக அணிந்திருக்கின்றன; ஆகையால், அவள் பாதங்கள் மலர்ந்திருக்கின்றன. வண்டுகளும் தேனுண்ண ஆரவாரிக்கின்றன என்றன.

போது அலரும் தண்சினைக்காப் பூங்காவலூர் அரசீ
ஆதவனைத் தூசாய் அணிந்தனான் காண் அம்மானை
இதனைக் கேட்ட முதலாமொருத்தி “ஆமாம்” என்றனான்.

இரண்டாமொருத்திக்கு இது கேட்டதும் பெரும் ஆத்திரம். மடக்க விரும்புகிறோன். ‘குரியனை ஆடையாக அணிந்தால் உடல் வெம்பிப்போம்’ என்று ஒரு மடக்கு மடக்கினான்.

ஆதவனைத் தூசாய் அணிந்தனான் என்றுமாகில்
மாது அலர்பூமேனி நலம் வாடாதோ அம்மானை

இதனைச்செவியற் ற மூன்றும் பெண், இரண்டாம் பெண்ணினை விளித்து, ‘நீயிராது பேசுகின்றாய்; உண்மை உனக்குத் தெரி கின்றிலது. அந்தத் தேவதாயின் உடலோ அருளாகிய குளிர்நீர் நிரம்பிய தடாகம் ஆகும். அவ்வாறனைய குளிர்நீர் நிரம்பிய தடாகத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும் குரியனுக்கு வெப்பமேது? அன்வேது? குடேது?’

மாது அருள்நீர் மூழ்கு இராவி வாய்க்களிரும் அம்மானை என்று இந்த வாதத்தை இவ்வாறு முடித்து வைத்ததும், முதலாம் பெண், மேலும் ஒரு சங்கதியை எடுத்துரைக்கலானான்.

‘எங்கள் திருக்காவலூர் மாதா இருக்கின்றன அவள் முறை வேண்டினார்க்கும்; குறை வேண்டினார்க்கும் வரமளித்துக் காப்ப வள். இவள் விண் மீன்களையே முடியில் அணிந்திருக்கின்றன. முந்திய விந்தையோடு இதுவும் பெரு விந்தையாக அமைந்து கிடக்கின்றது’ என்றனான்.

வய்குளிர் பூங்காவல் நல்லூர் வாழ வரம்பெய் இறைவி
மிகுளிர்வாய் மீன் முடியை வேய்ந்தனிந்தாள் அம்மானை
என்று பாடலாயினான்.

இது கேட்ட இரண்டாம் பெண்ணுக்கு மேலும் பொங்கியது ஆத்திரம். ‘அது எப்படி? சந்திரன் குரியன் நடசத்திரம் இவையெல்லாம் ஒன்று கூடி ஒரிடத்திலிருக்க முடியுமா? குரிய ஒளியினால் சந்திரனும், நடசத்திரங்களும் ஒளி குன்றிப் பிரகாசிக்க முடியாது ஏங்கி நிற்பன அன்றே? அவ்வாரூயின் விண்மீன்களை முடியாக அணிந்திருப்பதில் நன்மை ஒன்றுமில்லையே’ என்று பெரும்போடு ஒன்று போட்டாள்.

மீருளிர்வாய் மீன்முடியை வேய்ந்தனிந்தாள் ஆமாகில் தூய்குளிர்வாய் மீன்கதீர்முன் தோன்றுமோ அம்மானை என்ற கேள்வியைச் செவியுற்ற மூன்று மொருத்தி சமாதானம் உரைக்கின்றன.

‘அப்படி யொன்றுமில்லை; அருள் நிறைந்த அவள் திருமேனி யைத் தீண்டியவர் எவராயினுஞ் சரி அவர்களுக்கு உயர்வு தாழ்வு என்ற வேற்றுமை கிடையாது’

தாய்குளிர் வாய்ச் சாந்தார்க்குத் தாழ்வில்லை அம்மானை என்று தங்கள் வாக்கவாத அம்மானையை முடித்து வைத்தனர்.

இவ்வாறு வீரமாழுனிவர் திருக்காவலூர் அடைக்கலமாதா வின் தோற்ற நலன்களை அம்மானை என்னும் உறுப்பு வழியாகப் புலப்படுத்திய அருமையைப் போற்றுமுகத்தான் அப்பாடலை முழுமனே படிப்போமாக!

தீர்த்த திருக்காவல் நல்லூர்த் தேவனங்கு தாட்கமலம் நீர்த்த திருத்திங்கண்மேல் நின்றன காண் அம்மானை

நீர்த்த திருத்திங்கண்மேல் நின்றன என்றுமாகில் ஆர்த்த திருவண்டுவப்ப ஆங்கலா அம்மானை

போர்த்தத்திருச்சோதி இனபப் போதவரும் அம்மானை

போதலரும் தண்சினைக்காப் பூங்காவலூர் அராசி ஆதவனைத் தூசாய் அணிந்தனள்காண் அம்மானை

ஆதவனைத் தூசாய் அணிந்தனள் என்றுமாகில்

மாதவர் பூமேனி நலம் வாடாதோ அம்மானை

மாதருள் நீர்முழ்கி இரவி வாய் குளிரும் அம்மானை வாய்குளிர் பூங்காவல் நல்லூர் வாழவராம் பெய்யிறையி மீருளிர்வாய் மீன்முடியை வேய்ந்தனிந்தாள் அம்மானை

மீருளிர்வாய் மீன்முடியை வேய்ந்தனிந்தாள் ஆமாகில் தாய்குளிர்வாய் மீன்கதீர் முன்தோன்றுமோ அம்மானை தாய்குளிர்வாய்ச் சார்ந்தார்க்குத் தாழ்வில்லை அம்மானை.

தமிழ்நாடு போற்றும் திருக்குறலை இலத்தின் மொழியினில் செய்யுள் வடிவில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். பிராஞ்சு, போர்த்து கிசம், இசுப்பானியம், கிரேக்கம், எபிரேயம், இலத்தின், பாரசீகம், இந்துத்தானி, தெலுங்கு, தமிழ் முதலாம் பலமொழிகளைக் கற்றுத் தேறிப் பன்மொழிப்புலவராய் விளங்கினார்.

அந்நிய நாட்டினராயிருந்தும், தமிழன்னைக்குச் செய்த சேவையின் காரணமாக இவரைத் தமிழ்மக்கள் பெரிதும் போற்றுவர். இவரின் சமயங் கருதி வெறுத்தாரல்லர். சுத்தான்தபாரதி யாரின் பாடல் இதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

வீரமாழுனிவர் தெரியாதர் விரிதமிழ்க்கலை மணங்கமழும் ஆராமாழுனிவர் அகத்தீயர்போலே அருளினார் அரியான்னூல்கள் காராமாங்கேதேம் பாவணியினைத் தொடினுங் தமிழ்மணங்கமழுமென் கரமே ஈராமாங்கஞ்சில் இடம்பெற நட்டால் இன்பமாய் மலரு மென்வாழ்வே

முனிவர் அவர்கள் தேம்பாவணியைப் பாடுவதன் முன்னர் தமிழ்க்கலை நலமெலாம் கண்டுணர்ந்து கல்லாத நூல் ஒன்று மிலை யெனும்படி எல்லாத் தமிழ்நூல்களையுங் கற்றார். திருக்குறட்கருத்துக்களைப் புத்தியிலிருத்தி, சிந்தாமணியைச் சதாசிந்தித்து, மணிமேகலையைப் போர்த்து, கம்பளை அங்கையிற் பற்றி, சிலப்பதி காரத்தை வதன்திலமாக வைத்து, தேவார திருவாசகங்களை மலராகச்சூடி, பண்டைத்தமிழ்ப் புலமை சான்ற சங்கப்புலவர் போல் தமிழ்ப்பண்பும் யெனும் ஒருங்கமைத்துப் பங்கமில் தேம் பாவணியினை நயம்படயாத்தனர், வீரமாழுனிவர்.

தேம்பாத-வாடாத-கூம்பாத மலர்மாலை யெனும் பொருள் பயக்கும் ‘தேம்பாவணி’ எனும் சொற்றெருட்டர்ப் பெயரை நாட்டி, அவதரித்த நாதனைக் கைத்தாதையாக வளர்த்த சூசையெண் எனும் வளைனைத் தன்னேரில்லாத தலைவனுக்கொண்ட தொடர் நிலைச் செய்யுட் காவியத்தை 1726இல் வீரமாழுனிவர் யாத்தனர்.

இக்காப்பியம் பெருங்காப்பிய இலக்கணம் ஒருங்கமையப் பெற்றது; அருகிய இலக்கண முறைகள் அமைந்தது. பெருகிய கற்பணை பொருந்தியது; சொல்நயம் பொருள்நயம் செறிந்தது. இமிழ்கடல் சூழ் தமிழ்நாடு மெச்சும் திருத்தக்கதேவர், கம்பர், சேக்கிழார் போன்ற நல்லிசைப் புலவர்களின் அரும்பெருங்கருத்துக்களைனும் திருமணிகள் பொதியப்பெற்ற கருஞ்சுலமாகத் திகழ்வது. சத்தியவேதத்தின் உத்தம சரித்திரங்களும், சன்மார்க்க சீலங்களும், நியாயப் பிரமாணங்களும் விளங்க மூன்று காண்டம் முப்பத்தாறு படலங்களாக வகுக்கப் பெற்ற மூவாயிரத்து அறு நூற்றுப் பதினைந்து செய்யுள்களைக்கொண்டது. பாரகாவியஞ் செய்த கல்வியிற் பெரியோன் கம்பன் தனது 12000 செய்யுள்களில் 87 சந்தபேதங்களை வைத்துப் பாடினர். வீரமாழுனிவரோ 90 சந்தபேதங்களை அமைத்துக் காவியம் இயற்றியுள்ளார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றப்பெற்ற காலத்தில் அவைக்கண் இருந்த அருந்தமிழ் வாணர் இதன் சொற்பொருள் நயத்தைப் பெரிதும் பாராட்டினர். பாராட்டினதுமன்றி வீரமாழுனிவரெனப் பட்டமும் வழங்கினர்.

தமிழ் ஆர்வம்படைத்த யாவரும் இதனைப் படித்தின்புற்றிருக்கின்றனர். தமிழ் வரலாற்றுதிய பூரணவிங்கம் பிளை என்பார், “சீவக சிந்தாமணிக்கு இணையான தோர் காவியம் இது” என்று எழுதியுள்ளார்.

“தமிழ் இலக்கியங்களில், தலைசிறந்த காவியங்களில், நான் கிணேத் தேர்ந்தால் தேம்பாவணியும் அவற்றுள் ஒன்றுகும்” என்கிறார் காலடுவெல் ஜயர்.

“நான் தேம்பாவணியைப் பாடஞ் சொல்லுதலும், கிறீஸ் தவர் முதலிய பிற மத மாணுக்கர் என்பாற் பாடங்கேட்டலும் கூடாத செயல்களென்று கிளர் சொல்லிவருவதாகத் தெரிகின்றது. தமிழ்நூல் யாதாயிருப்பினும் அதிலுள்ள சொற் பொருள் நயங்களை உணர்தல் பிழையாகாதே. கிறீஸ்தவ மதத் தைப் பிரசாரஞ் செய்யவேண்டுமென்பது என் கருத்தன்று தமிழ்நூல் என்னும் முறையில் யாதும் விலக்கப்படுவது அன்று என்று தம் கருத்தைப் புலப்படுத்தினார். குறைக்கறியவர்கள் இவர்களுடைய உண்மைக்கருத்தை அறிந்து அடங்கிவிட்டனர்” என்று மகா மகோபாத்தியாயர் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் இயற்றிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம் முதற்பாகம் 149ஆம் பக்கத்தில் எழுதியுள்ளார். பிள்ளையவர்களிடம் கலை பயின்ற சவராயலுநாயக்கர்,

விளங்குறுவெண் புகழ்வைனந்த
மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்க்
களங்கமீலதே சீக்கிணங்பாற்
கருணைநனி புரிந்தத்தனுற்
றுளங்குறுதேம் பாவணிக்குச்
சொல்த்துணிக்கே னுரைவிரத்து
வளங்கெழுமல் வருளிலையேல்
வகுத்தலர் தரிதாதே

என்று தங்குருபூர்த்தியைப் போற்றுகின்றார்.

கம்பராமாயணத்தைத் துருவித் துருவியாராய்ந்து, அதன் கவி நயத்தை இரசித்து, அனுபவித்துவரும் சென்னை பட்டணம் பலகலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் சேதுப்பிள்ளையவர்கள் வீரமாழுனிவர் சரித்திரத்தையும் எழுதிப் பதிப்பித்தது மல்லா மல். அந்நூல்களின் நயங்களையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள்.

“சிறந்த காவியமாகத் தெவிட்டாத மதுரமாய் தெளிந்த கருத்தாய்ச் செப்பரும் பொருளாய்ச் சகல அலங்காரத்தோடு வீரமாழுனிவர் தேம்பாவணியைப் பாடினார்” என்கின்றார்த்தன் சேதுப்பிள்ளையவர்கள். தேம்பாவணியின் பொருள் செவ்வனம் விளங்குதற் பொருட்டு வீரமாழுனிவரே அதற்குப் பதவுரையும், பொழிப்புரையும் உவந்து செய்துள்ளார். இறையன்பு, இயற்கை எழில், ஈடும் எடுப்புமில்லா உயரிய குறிக்கோள், சொற்கவை, இன்னேசை, பொருளாழம்—இவையெல்லாம் ஒருங்குதிரண்டு இக்காப்பியத்தில் விளங்கக் காரணமென்ன? முன்னெரு காலத் திற் புலவர் ஒருவர் கம்பரை நோக்கி, “அன்னவர் இராமாயணம் அவ்வளவாக இரசிக்கக் காரணமென்ன” எனக் கேட்ட போது கம்பர் மறுமொழியாக, “ஓவ்வொன்றிலும் ஓவ்வொர் அகப்பை அள்ளிக்கொண்டேன். அதுவே காரணம்” என்றார். கம்பராமாயணம் இவ்வளவாக இரசித்துந் தெவிட்டாமலிருக்கின்றதே என்று வீரமாழுனிவரைக் கேட்டபோது, அவர் கம்ப

வின் இரசத்தில் ஒர் அகப்பையைத் தான் எடுத்துவிட்டதாகக் கூறினார். கம்பரின் காவிய அமைப்பைப் பின்பற்றிச் சிந்தா மணி, சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள், பெரிய புராணம் என்னும் தமிழ் நூல்களின் சுவை யொரு சிறிதும் குறையாவகையிற் தங் காப்பியத்தைச் செய்துமுடித்தமையே அதற்குப் பெருமையளிக்கின்றது.

இனி, இந்நாற்கு முன்னால் யாது என ஆர்யுமிடத்து, ஆகிர் தமரியாள் என்னும் பக்தியுள்ள கன்னிகை எழுதிவைத்த சூசையப்பர் சரித்திரம் என்பது புலனாகும். வீரமாழுவின்வரே தமது நூலிற் காட்டியுள்ளார். ஆகிர்தவென்னும் பட்டனத்தின் ஒப்பில் லாத புகழ் வரங்களினால் உயர்ந்திருந்த ஒரு கன்னிகையானவள் கன்னிமரியம்மாளின் சீர்பாதங்களைத் தடவித் தபசபண்ணி வருங்காலத்தில், சூரியனை ஆடையாகவுடுத்த திருமேனியையும், சந்திரனைப் பாதகுறடாக மிதித்தெழுந்த இரண்டு கமல பாதங்களையும், நட்சத்திரங்களை முடியாகத் தரித்த திருச்சென்னியையும் உடையவளாகிய பரம தேவதாயானவள், பூங்கொடியையொத்த அக்கன்னிகையின் பெருமையைக்காட்டத் தனது மரியாள் எனும் திருநாமத்தையுஞ் கூட்டி, அளவில்லாத வரங்களையும் கொடுத்துத் தாயும் மகனும்போல அந்தியோந்தியமாய்க் காட்சியளித்துவருநாளிலே, தாயானவள் தன் பத்தாவாகிய சூசை மாழுவிவருடைய பழையமையாகிய திருக்கதைகளை மகனுக்குச் சொல்லியிருள்; மகனுந் தாய்சொற்பிரகாரம் யாவரும் அறிய சூசைய்ப்பர் கதையை எழுதிவைத்தனன். அதே கதையை வீரமாழுவிவரும் தமிழ்ச் செய்யுளில் யாத்துவைத்தனர்.

தேம்பாவணி யெனப் பெயர்கூடிய காரணம் என்கீழோவெனிற் கூறுதும்.

அதியந்தமில்லாத சர்வேசரன் நிலவுலகத்தில் மனுமகனை அவதரித்து, உலகத்தை இரட்சிக்கத் திருத்தாயாராகத் தெரிந்து கொண்ட கன்னிமரியம்மாளுங்கு, ஒரு திருத்துணைவனை நியமனஞ் செய்யும்படி சேருசலைப் பட்டனத்துத் தேவாலயக் குறப்பிரசாதியாய் விளங்கிய சிமியோனுக்குக் காட்சிகொடுக்க அவர், “தாவீதரசரின் மரபிற் பிறந்த அரசர்கள் ஒவ்வொருவரும், தங்கள் தங்கள் கரங்களில் ஒவ்வொரு கோலைத் தாங்கித் தேவாலயத் தில் வந்து எம்பெருமானை வணங்கித் துதிக்கவேண்டும்; அப் பொழுது, அப்பெருமானது திருவருளால் யாருடைய கோல் மலர்ந்து தேனைச் சொரிந்து பரிமளிக்குமோ, அவருக்குக் கன்னிமரியம்மாளைத் திருமணஞ் செய்வோம்” என்று பறைசாற்ற, கட்டளைக்கிசைந்து, தாவீதாரசனின் மரபிற் பிறந்த அரசர் யாவரும் கன்னிமரியம்மாளின் தெய்வீக சுந்தரக்கரத்தை விரும்பி, தேனை நாடும் வண்டினம் போல தேவாலயத்தில் நிறைந்தனர். இளமைப்பருவத்திலேயே கவியாணத்தை வெறுத்துத் துறவறம் பூண்டவராதவினால் குறப்பிரசாதிகளின் கட்டளைப் பிரகாரம் கோலைந்தி நின்றூராயினுந் தன் கோல் மலர்தலைச் செய்தலாகா தெணச் சூசைய்ப்பர் பிரார்த்தித்து நின்றூர். அந்தநேரத்தில் திருவுளச் சம்மதப்படி அவருடைய கோல் தளிர்த்துப் பூத்தலர்ந்து, மெய்ஞ்ஞானத் தேனைச் சொரிந்து, தெய்வ மணங்கமழுந்து மூவு வகும் பரிமளித்தது. இதனால், தேவதாயாரைச் சூசைய்ப்பர் திருமணம் முடிக்கலாயினர். சருவேசரனின் திருவருடப்பிரகாரம்

இல்லறம் - துறவறமாகிய ஈரறம் பொருந்தத் தன் கோலில் மலர்ந்த பூங்கொடி நிழலிற் கண்ணித்தாயையும், அவதரித்த திருக்குமாரனையுங் காத்தருளிய தன்மையைக் குறித்து வானவர் கள் இம்மாழுனிவரின் கொடியிற் பூத்த 3615 மலர்களைக் கொண்டு, 36 மாலைகள் தொடுத்து அவர்க்குச் சூட்டினர் என் பதற்கு அடையாளமாக, வீரமாழுனிவரும் 3615 திருவிருத்தங் களைக் கொண்டு, 36 படலங்களாகக் கொண்ட “தேபபாவணி” யெனும் வாடாமாலையைச் சேசுமரி சூசையெனும் திருக்குடும் பத்துக்கு அர்ப்பணஞ் செய்துள்ளார்

இனி, தேபபாவணியின் சிறப்பினை எடுத்தியம்புவாம். அதன் கண் எடுத்தாளப்பட்ட சொன்னயம், பொருணயம், அணிநயம் முதலியவற்றை நுனுகி ஆராய்வாம்.

இராயன் கட்டளைப்படி பெத்திலேம் நகருக்குச் சூசையப்ப ரும் தேவமாதாவும் கால்நடையாக நடந்து செல்கிறார்கள். வழியிடையே பல காட்சிகள். இவ்வகைக்காட்சிகள் நடுவே இவர்களிருவரும்,

கொம்பினார் குயில் கைவை மஞ்ஞங்குள்
பம்பியாடவும் பைஞ்சிறைத் தேனெனு
தும்பிபாடவும் தூயன் நாணவு
நம்பிமாதொடு நன்னெறி போயினுன்

என்று வெகு அழகாக எடுத்துரைக்கின்றார். இஃது ஒரு மகிழ்ச்சி கரமான செய்தி. இதற்கு எதிரிணையான - துக்ககரமான காட்சி யைக் கவி சித்திரிக்கு மாற்றலைப் பார்ப்போமாக.

எரோதன் பகைக்கஞ்சி, சேசுமரி சூசை ஆகிய மூவரும் தங்கள் கூய் நாடாகிய யூதேயாநாட்டை விட்டு, எசித்து நாடு நோக்கிப் போகின்றார்கள். இவர்கள்நாடுவிட்டுப் போவதை எவரும் விரும்பவில்லை. துக்கசாகரத்தில் யாவரும் மூழ்கின்றார்கள். குளிர் மிகு கூதிர்காலம்; காலை நிகழ்ச்சி வாரன் முதலிய இயற்கைப் பொருள்கள்கூட இவர்கள் போவதையிட்டுத் துக்கிக்கின்றன. இதனை முனிவர் சித்திரிக்கின்றார்:

கிளியழக் குயில் கேட்டழத் தேனுணை
தளியழச் சீறை நெந்தழ ஆவென
வளியழத் துயர் மல்கி வனத்தெலா
வளியழத் தகவோர் அழ வேகினார்

இயற்கைக் காட்சி மூலம் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் சித்திரித்துக் காட்டிய மறைமொழிவாயான் மானிடப்பிறவிக்கு நலனில்லா வழியாற் சென்ற இருமாதரை வருணிக்கும் ஆற்ற லைப் பார்ப்போமாக. ஒருத்தி இளம்வயதினர். பரத்தை வழியிற் செல்பவள். மற்றெருருத்தி படுகிழவி. இவர்களிருவரின் போக்கும் வெறுப்புக்குரியவை. காம வெறிகொண்ட நாரியின் பெயர் காந்தரி. இவளை முனிவர்,

தூமஞ் சூடிய தூய்துகில் ஏந்துபு
தாமஞ் சூடிய தாரோடு பூண்மலி
காமஞ் சூடிய காந்தரி யென்றெரு
நாமஞ் சூடிய நாரியைக் கண்டோர்

ஞானம்

சுங்கக்குரிய ஞானப் பிரகாச சுவாமியார் இவைய திலேயே கர்த்தரின் எண்ணங்களுக்குப் பணித்து, வாழ்க்கையின் இகபோக இன்பங்கள் எல்லாந்துறந்து கர்த்தரின் நாமத்தில் வாழ்வார். கர்த்தர் போதித்த உண்மையான சாந்தத்தில் திளாத்து, அன்பு ஒன்றே வாழ்க்கையின் இலட்சியம் எனவரித்து, அன்பினைப் போதித்து, உயிரினங்களை யெல்லாம் தன்னுயிரைப்போல் வாழ்த்தி வாழ்வார். ஆனால் அவருடைய உள்ளத்திலே இன்று, இலேசான சலனம். அது லவிதா என்னும் பெண்ணைப் பற்றியதாக விருந்தது.

கிராமம் கிராமமாக கர்த்தரின் போதனைகளைப் போதித்து வந்த ஞானப்பிரகாச சுவாமியார் சிப்பி மடுவுக்கு வந்தபோது, கள்ளங்கபடமில்லாது கண்ணீர் ததும்ப அழுதுகொண்டிருந்த சின்னஞ்சிறு குழந்தையாக லவிதாவைக் கண்டார். சிப்பிமடுக் குழந்தைகளுக்குத் தந்தையை அறிவது அரிது. அப்படி யொரு வாழ்க்கை முறையில் அவை பிறக்கின்றன. லவிதாவைக் கண்ட அவர் அவளின் பெற்றேணிடம் சேர்க்க எடுத்த முயற்சிகள் முயற்கொம்பாயின. அவள் அவளின் பராமரிப்பில் - தாலாட்டில் - பேச்சில்-உணவில் - நடை

யில் கர்த்தரின் போதனைகளுடன் வளர்ந்து, இன்று பறுவக்குமர்யாகக் ‘கொண்வெண்டில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

தனக்குப் புதியதொரு வாழ்வளித்த சுவாமியாரின் இலட்சியம் அவனுக்குத் தெரியும். அவனை ‘சிஸ்டர்’ ஆக்கித் தன்னைப் போல் கத்தோலிக்க மதசேவைக்காக அவளின் வாழ்க்கையையும் தியாகம் செய்யவைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவரின் ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் ஒவ்விப்பதை அவள் உணர்ந்தாள்.

ஆனால், அவள் மனதில் சத்தியன் இடம் பெற்றிருந்தான். அவர்கள் மானசிகக் காதலிற்கண்டுண்டனர். எந்த நிலையிலும் ஒருவருக்கு இன்னெருவருயிரக்கூட கொடுக்கக் காத்திருந்தார்கள்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை பிறப்பதற்கு இன்னும் நான்கு நாட்களிருக்கின்றன. அன்றைக்குத் தான் அவனை ‘சிஸ்டர்’ பயிற்சிக்கு சேர்க்கும் நாள். அதற்குரிய ஆயத்தங்களை ஞானப்பிரகாச சுவாமியார் கவனித்துக்கொண்டிருந்தார். சத்தியன் லவிதா காதல் அவருக்கு இலேசாக்கத்தெரியும். இந்தக் காதல் உண்மையான பரிசுத்த மதசேவைக்கு முன்னால் சிறு கரும்புகாராக மறைந்துவிடும் என்ற எண்ணம் அவரின் மனதில் நிலைத்தது. ‘எந்தக் கருங்கல்லையும் கறைக்கக் கூடிய கர்த்தரின் போதனைகள் அவளின் மனதை திருப்பாமலிருக்க முடியுமா’ என்ற நம்பிக்கை அவருள்ளத்தில் வலுத்தது.

எஸ். எச். ஜே. ஹாசென் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த ஓர் ஆசீர்யாவர். கலை - இலக்ஷிய - லீனையாட்டுத் துறைகளில் மிக்க ஈபோடுடைய இவர் பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். ‘ஞானம்’ என்னும் இக்கதை மூலம் கதாசிரியர் வரிசையிற் சேருகின்றார்.

ஆயத்தியமலை மாது கோயில் சுவரில் சாய்ந்தவாறு நின்றுள்ளவிதா. அவன் மேல் ஓர் ரோஜாமலர் வீழ்ந்தது. வழைமையாக ரோஜாமலரைத்ததன்மேல் வீசி, குழுதமலரைப் பழிக்கும் வண்ணம் சிரிக்கும் தன் இதழுக்கடையின் முறுவலை எதிர்பார்த்துச் சத்தியன் பின்னால் நிற்பதை அவன் உணராமலில்லை. அவன் திரும்பிப் பார்த்தான். அவளுடைய முகத்திலே கவலை மேகங்கள் குழ்ந்திருந்தன. ஆனால், அழகை அள்ளி அப்பிப்புன்னைக் பூத்த வண்ணம் நின்றுன் சத்தியன். அவன் வந்த வடன்இளமையின் முழு மஸர்ச் சியுடன் 'சத்தி' என அழைத்துக்கொண்டே, யெளவனம் வழிய மானுகத் துள்ளும் அவன் இன்று கண்களிலே நீர் தேக்கி நின்றான். பேச நா வலிமயற்று. எதிர்கால வாழ்வின் இறுதி முடிவினை எப்படிச் சொல்வது என்ற சிந்தனையிலே அவன் மனந் தவித்தது.

“லவிதா” .

“ம...ம ம...”

“ஏங்கே! உன் கண்களைக் காட்டு.....” அவளுடைய மெளனத்தை விரும்பாதவனுய்ச் சத்தியன் கேட்டான்.

“காதல் நிலையானதா?”

“என்ன?... என்கேமல் உனக்கு நம்பிக்கை இல்லையா? பெண் மோகத்தால் ஏற்படுந் தசையுணர்ச்சிதான் என் காதல் என எண்ணி விட்டாயா?”

“இல்லை... நீங்கள் என்மேல் வைத்திருக்கும் அன்பிலே எனக்கு நிச்சயம் நம்பிக்கை யுண்டு. ஆனால், வருகிற ஞாயிறு நான் ‘சிஸ்டர்’ பயிற்கிக்கு சேரும் நாள்?”

“அது தெரிந்தது தானே?

ஆனால், அப்பயிற்சிக்குச் செல்வதுல்லை எனக் கூறினாலேயே!”

“ஆனால், இப்பொழுது என்மனம் மாற்யிருக்கின்றது.”

“அப்படியானால்? நீ என் மனதில் ஏற்படுத்திய காதல் தீ?”

“கர்த்தரின் சேவை... அதை விடப் பெரிதல்ல காதல். காதல் என்பது பருவத்தின் கோளாறு. பருவம் மாற, அதுவும் மாறி விடும். கர்த்தரின் நாமம் நித்தியமானது; அவர் சேவையும் நித்தியமானது.”

“மலரி லும் மென்மையானது காதல் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தி, அதுதான் சாவின் வழிகாட்டி என்று கூறுகிறோயா?”

“சாவின் வழிகாட்டியல்ல தியாகத்தின் ராஜபாட்டை”

மென்ம். அது நீள்கின்றது. அதனைக் கலைத்து, “ஓரு அற்ப ஆசையின் அழிவில் தான் உலகத்தின் பூரண வாழ்வு தங்கிக்கிடக்கின்றது ..... கர்த்தரின் போதுகைளப் பரப்பும் நமது பெரியார்கள், இதனைச் செயலிற்காட்டவில்லையா? .....

“அவர்கள் வாழுத்தெரியாத வர்கள்; நீ வாழுவேண்டியவள் வலிதா.....”

“காதலின் உந்துதல்களை மறந்து, கர்த்தரை நினைத்துப் பாருங்கள்.”

“நான் மனத்திலே வளர்த்த எண்ணங்களைச் சுக்கு நூரூகு உடைத்துச் சித்திரவதைசெய்து கொண்டே, கர்த்தரின் நாமத்தை நினைவு கூறச் சொல்லுகிறோயா?”

எஸ். எச். ஜே. ஹாகன்

‘எனக்கு உரத்துப் படித்துக் காதாற் கேட்டாற்றுன் மனதிலே நிற்கும்.’

‘அதுதான் பல்லுக் கட்டியிருக்கிற்களோ...’

‘ஆனால், கட்டிய பல்லு ‘செடி’, பரிசை சமயத்திற் காணுமற் போய்விட்டது!?’

“கர்த்தரின் போதனைகளை அறிவது மட்டுமல்ல, அதன்படி வாழ்வதும் நமது கடமை.”

“அது தான் என் ஏமாற் றத்தின் காரணமாக இருக்கும் போது...”

“என் நாமத்தைப் பற்றி வீட்டையாவது, சகோதரரையாவது, சகோதரிகளையாவது, தந்தையையாவது, தாயையாவது, மனைவியையாவது, பிள்ளைகளையாவது, நிலங்களையாவது விட்டுவிட்ட எவனும் நாறு மடங்கு பெறுவான். நிதி திய சீவியத்தையும் சுந்தரித்துக் கொள்ளுவான், என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா...? மத்தேயின் சுவிசேடத்தில் காணப்படும் வாக்கியத்தை நினைத்துப் பாருங்கள்.....”

“என், ‘சர்வேசரனுடைய இராச்சியத்தினிமித்தம் வீட்டையாவது, பெற்றேரையாவது சகோதரர்களையாவது, மனைவியையாவது, மக்களையாவது விட்டுவிட்ட எவனும் இம்மையில் மிகவும் அதிகமானவையும், மறுமையில் நிதிய ஜீவனையும் அடையாமல் போவதில்லை என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்’ என்ற ஹாக்கின் வாக்கியமும் எனக்குத் தெரியும்..... ஏட்டுப் படிப்பு...”

“இதையெல்லாம் அறிந்து கொண்டு நீங்கள்.....”

“நான் மனிதன். அவன் அனுபவிக்கக் கிடைத்தவற்றை அனுபவிப்பேன்.....”

‘ஏன் பரிசையில் நன்றாகச் செய்ய வில்லை?’

“நான் பல்லுக் கட்டியிருக்கிறேன்.”

“அதற்கும் பரிசைக்கும் என்ன சம்பந்தம்?”

“நம் வாழ்வுக்காக கர்த்தர் பூமியில் அவதரித்துப் பட்டதுயர்கள்?”

“நலிதா! நீயும் நானும் அவதாரங்கள்ல. மனிதர்கள்-மனிதர்கள்-மனிதர்கள்!?”

சத்தியன் உணர்ச்சிவசப்பட்டுக் கத்தினான். அதனைக் கிழித்துக்கொண்டு கோயிலிற் சாவுமனி ஒலித்தது.

“இதோ ஒலிக்கும் சாவுமனி யைக் கேட்டார்களா? இந்தமனி நமது சாவுக்காகவும் எப்பொழுதாவது ஒலிக்கும் என்ற நிலையாமையை நினைத்துப் பாருங்கள்.....”

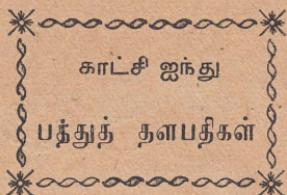
“இப்பொழுது, நமது காதின் சாவுக்காக ஒலிக்கிறது. நாளைக்கு உன் சாவுக்காக ஒலிக்கட்டும்... நான் வருகின்றேன்...”

“சத்தி...”

“ஆம். இந்தப் பரந்த உலகில் நீ மட்டுந்தான் பெண்ணே? உன்னைப் பார்க்கிலும் ஆயிரம் மடங்கு அழுகி எனக்குக் கிடைப்பாள்.....”

சத்தியன் வேகமாக, சுற்று மதிலையுந் தாண்டி நடந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

லலிதா அமைதியாகக் கோயிலுக்குள் செல்கிறான். ஜெபமாலையைக் கையிலெடுத்து மூழங்காலில் அமர்ந்து, கர்த்தரின் கருணையை நினைத்து ஐபிக்கத் தொடங்கிறான்.

காட்சி ஜந்து

பத்துந் தளபதிகள்

களம்: காமினியின் பாசறை

உறுப்பினர்: காமினி, காஞ்சதேவா, நந்திமித்திரன், வேலுக்மணன், புஜதேவா, மகாநாம மகாதேரர், நிமிலன்.

[புஜதேவா தன்னுடைய சங்கீன பயங்கர சத்தம் எழ ஜாதுகிறன்.]

காமினி: உறுகுணையின் எல்லையில் நின்று புஜதேவா ஒலிக்கும் இச்சங்கொலி, அநுராதபுரவிற் கோலோச்சும் எல்லாளனின் செவிப்பறை களில் விழுவில்லையா? அவன் ஆராய்ச்சிமணியைத் தூசு தடைத்துத் துலக்கியது போதும். சோழியர்களுக்கு-அந்த அந்தியர்களுக்கு எதிராக நாம் எழுப்பியுள்ள முதல் முழக்கம் ஒலிக்கின்றது என்பதை உணர்ட்டும்....பதினேராயிரத்து நாறு வீரர்களும், அவர்களுக்குத் தலைமை தாங்கப் பத்துத் தளபதிகளும் எப்பொழுதுந் தயாராகவிருக்கிறார்கள்.

காஞ்சதேவா: எல்லாளனிடம் ஒரு சந்தனும், ஒரு தம்பனும்!

நந்திமித்திரன்: அந்த இருவரும் நமது ஒரு வீரனுக்கு ஈடாகமாட்டார்கள்.

காமினி: நமது பத்துத் தளபதிகளின் வீரச் செயல்களை மீண்டும் மீண்டுங்கேட்க என் மனம் அவாவுகின்றது.

வேலுக்மணன்: இதோ நந்திமித்திரன். எல்லாளனின் வீரத் தளபதியாக இருந்து, பதவி வேட்டையிலே பலியான மித்திரனின் மருகன்.

காமினி: மாமனின் மரணத்திற்குப் பழியாக எல்லாளனின் உயிரையே கேட்டு நிற்பவன்.

நந்திமித்திரன்: சங்கொலியாலேயே எதிரிகளை நடுங்க வைக்கும் புஜதேவாவும் நமது அணியிலே இருக்கிறார்.

காமினி: அவனுடைய வில்லிவிருந்து புறப்படுங் கணை ஒன்பது உசபதூரம் பாயவல்லது என்பதை அறியாதோர் யார்?

வேலுக்மணன்: ஊனக்காலுக்குள் தனதுபராக்கிரமத்தை மறைத்து வைத்திருக்கும் மாவீரனே காஞ்சதேவா.

காஞ்சதேவா: இந்தப் பாராட்டுதல்களுக்கு நான் அருக்கதையற்ற வன் என்றே கருதுகின்றேன்.

காமினி: காஞ்சதேவா! உன் வீரத்தை நான் அறிவேன். முட்டி வந்த இரண்டு குளு மாடுகளை உன் ஊனக் காலாலே தூக்கியெறிந்து, அவற்றின் ஒவ்வொரு எலும்பையும் முறித்ததை நான் பார்த்திருக்கிறேன். நமது தூதாகச் சென்ற நிமிலன் இன்ன முந் திரும்ப வில்லையா?

பஜதேவா: இல்லை, இளவரசே!

வேலுகுமணன்: அவன் ஒரே நாளில் இருபது யோசனை தூர்ச் சென்று திரும்பவல்ல பெற்றியன்; பத்து மாண்களின் புஜ பலங்கொண்டவன்.

காஞ்சதேவா: நன்பர்கள் மகாசோணவும், கொத்தபயாவும் ஒற்றர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய செய்திகள் அறிந்துவரச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

காமினி: மகாசோணனுக்கு வில்லும் வேலுந்தேவையில்லை. அவன் பனை மரங்களைப் பிடிக்கியே எதிரிகளைச் சாடவல்லவன்.

வேலுகுமணன்: கொத்தபயாவும் அவ்வாறே! சிறுவயதில், ஐந்து வீரர்கள் சேர்த்து தூக்க முடியாத கற்களையே மாங்காய் வீழ்த்தும் சிறுகற்களாக உபயோகித்தான் என்று சொல்வார்கள்.

காமினி: பரணனின் திறமை பிறிதொரு வகைத்து. ஆயுதமின் றியே மான், மரைபோன்ற விலங்குகளைக் கையாற் சிறைப்படுத்துஞ்ச சாகசம் அறிந்தவன். அவன் எங்கே?

வேலுகுமணன்: அவன் கொதயம்பிராவுடனும், வசபாவுடனும் நமது படை வீரர்களின் உணவு நிலையைப் பார்த்துவரச் சென்றுள்ளான்.

காமினி: கொதயம்பிரா உருவத்திலும் குள்ளன்; செயலிலும் குள்ளன். இல்லாவிடின், ஜெயசேனே என்ற இயக்களைத் தனது அடிமையாக வைத்திருத்தல் சாத்தியமா?

வேலுகுமணன்: இளவரசே! வசபா பன்னிரு மல்லர்களின் புஜ பலத்தை ஒருங்கே பெற்றவன்.

நந்திமித்திரன்: மாவீரர் வேலுகுமணன்ருக்கு எப்பொழுதும் நாவடளைக் கம் அதிகம். ஒன்பது தளபதிகளின் வீரச் செயல்களையே நினைவுட்டினார்.

காஞ்சதேவா: தமிழரின் தலையைக் கொய்து, வாளிற் படிந்த ரத்தத்தை அன்னை விகாரமாதேவிக்குக் கொடுத்த சாகசச் செயலை உருகுணையில் யார்தான் அறியமாட்டார்கள்? அந்நிகழ்ச்சி இளவரசரின் உடலில் ஊறிக் கிடக்கிறது.

பஜதேவா: அவரே நம்முள் முத்தவர், அனுபவத்திலும் வீரத்திலும்!

காமினி: என் அருமை நன்பர்காள்! இவற்றைக் கேட்கச் செவிகள் குளிருகின்றன. மனம் மலர்கின்றது. ‘நமது தோள்கள் தினவெடுக்கின்றன.’ ‘எப்பொழுது போர்? எங்கே போர்க்களம?’ என்று நமது அஞ்சா நெஞ்சு மறவர்கள் தினமுங் கேட்கிறார்கள். ‘இந்தத் தங்கத் திருநாட்டிலே, விஜயன் வம்சத்தினர்—ஆரியமரபினர் சிந்திய உதிரம் போதாது, இந்தச் சிங்கத் திருக்கூட்டத்தின் செங்குருதியிலுங் குளிப்பாட்டி ஈழத்தின் சங்கத்தைப் புனிதப்படுத்துவோம்’ என்று ஆர்ப்பரிக்கிறார்கள். சிங்கள் இரத்தத்தின் செம்மையைச் சோழியர்களுக்குக் காட்டத் துடிக்கிறார்கள். இரத்த ஆற்றிலே, மூளியான பிணங்களைத் தெப்பங்களாக.

கக் கொண்டு, அவற்றின் மீதேறிப் போராடும் வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லையே என்று நெஞ்சு குழுறுகிறார்கள். வடக்கே நாகதுவீப் தொடக்கம், தெற்கே கிரிந்தவரை: கல்யாணி நதியும் கடம்ப நதியும் பாயும் மேற்குக் கடல் தொடக்கம், எழுவானில் உதயசூரியனை வணங்குங் கிழக்குக் கடல் வரையிலும் வியாபித்துள்ள இந்நாட்டை, பெளத்தர்களின் ஒரே கொடியின் கீழ்க் கொண்டுவரும் அந்தப் பொன்னாள் எந்நாளோ என்ற ஏக்கத்துடன் வாழுகிறார்கள். இங்கு குதிரை வியாபாரிகளாக வந்தவர்கள், நமது மனங்கள் சாந்தி மார்க்கத்திலே புதையுண்டு கிடப்பதைப் பார்த்துக் கபடமாக, நயவஞ்சகமாக, நம்மை அடிமைப்படுத்தி விட்டார்கள். கைகட்டிச் சேவகஞ் செய்தறியா ஓர் இனத்தை அடிமைப்படுத்தி விட்டார்கள். தம்முடில் தெரியும் ஒரு சூட்டம் இப்பொழுது சீறி எழுந்திருக்கிறது. புஜுதேவா! எங்கே சங்கின் முழுக்கம்? நமது முதல் முழுக்கத்தின் நன்னிமித்தமாக அது ஒலிக்கட்டும். [புஜுதேவா சங்கை ஒலிக்கிறான்.] நமது முதாதையர்கள் அநுரதபுரவிலே கட்டிய மணிமண்டப மாளிகையிலே, மண்டைக் கனத்துடன் மாட்சிமை நடத்தும் அந்தச் சோழியன் காதிலே இது ஒலிக்கட்டும்... சிவநெறி போற்றும் அச்சிறுமதியாளனின் செவிகளைக் குடையட்டும். இந்நாடு நமதே. பகவான் புத்தர் மும்முறை புனிதப்படுத்திய இந்நாடு பெளத்தர்களுடையதே! பெளத்தரின் உரிமையை நிலைநாட்டுஞ் சுதந்திரப் போரே நமது முச்சு... சோற்றுப் பிண்டங்களான கூவிப் படையை வைத்து எல்லா ளன் நம்மை ஆளுகிறான்; நம் வீரத்தை அவமதிக்கின்றான். வீருகொண்ட நமது சுதந்திரப் படை திரண்டுவிட்டது. சோழியர்களின் எலும்புக் குவியல்களின்மீது விகாரங்கள் சமைத்துப் புத்த சாது கருக்குக் கொடுப்போம்... இல்லையேல், வருங்காலச் சந்ததியினர் வணங்கத்தக்க வெள்ளரச மரங்கள் செழித்து வளருவதற்கு நமது சடலங்கள் உரமாக மாற்றும்.

[மகாநாம மகாதோர் வரல்]

மகாநாம மகாதோர்: இவரசே, காமினி!

காமினி: வாருங்கள், மகாதோரே!

மகாநாம மகாதோர்: உன் பேச்சைக் கேட்டேன்.. அதைக் கேட்டுத் தென்றல் கூடப் புயலாகச் சீறும்; பச கூட அரியாக மாறும்..... நிற்க, காக்கை வர்ணதீசர் என்ன பதில் அனுப்பினார்?

காமினி: எதிர்பார்த்த பதில். எல்லாளனின் பாதந்தாங்கியாக, அவன் தயவில் வாழும் சிற்றரசராக வாழும் அடிமைப் புத்த மாறவில்லை.

புஜுதேவா: இந்தச் சங்கொலிகூட அந்தக் கிழ மன்னரின் காதில் விழவில் லையா?

வேலுகுமணர்: திரண்டிருப்பது பதினோராயிரம் பேர் வீரர்கள்; சோளக் கொல்லைக் கதிர்களல்ல.

மகாநாம மகாதோர்: வேலுசுமனா! அடிமைப் புத்தி அவனுடைய உதிரத்தில் ஊறிக்கிடக்கிறது... நீங்களெல்லோருஞ் செல்லாம் நான் இவரசருடன் தனிமையிற் பேசவேண்டும்.....

[வேலுசுமணன், காஞ்சதேவா, புஜைதேவா, நந்திமித்திரன் ஆகி யோர் செல்லல்.] காமினி, சோர்வடையவேண்டாம்... நாம் இவ்வளவு காலமும் பட்ட பாட்டிற்குப் பயன் கிட்டுங் காலம் அண்மிக்கின்றது. அநுராதபுராவிலிருந்து நற்செய்திகள் வருகின்றன... தண்ணீரும் மூன்று தடவைகள் பொறுத்தருஞும் என்பது பொதுவுடை. அதற்காகத்தான் மூன்றுந் தடவையும் போருக்கு அனுமதி கோரித் தூதனுப்பும்படி பணித்திருந்தேன்.

காமினி: மூன்றுந் தூதாக நிமலன் சென்றிருக்கிறோன். அவன் திரும்பிவரும் வேளையாகிவிட்டது.

மாநாம மகாதோர்: மூன்றும் முறையும் போருக்கு அனுமதி கிடைக்காவிட்டால்....

காமினி: சோழியன் எல்லாளன் மட்டும் என் எதிரியாக இருக்க மாட்டான். அவனுக்குச் சிற்றடிமைச் சேவகஞ் செய்யும் உறுகுணை அதிபதியும் என் எதிரியே. மகாதோரே! தந்தை-தன யன் என்னும் உறவு அல்லது மித்துவிடும். உடனேயே, போர்ப்பிரகடனம் பிறக்கும்.

மகாநாம மகாதோர்: காமினி! உன் வீர எழுச்சியைப் பாராட்டுகிறேன். இருப்பினும், மூக்கு நுனிவரை மட்டுமே யோசிக்கும் உன் அவசர புத்தியை என்னாற் பாராட்ட முடியாது. தந்தைக்கும் தனயனுக்கும் போர். இதை உலகம் ஏற்குமா? மக்கள் தான் விரும்புவார்களா?

காமினி: ஏன் ஏற்காது? விரும்பார்கள்? மகாதோரே! நீங்கள் சொன்ன ஒரு கதை என் ஞாபகத்திற்கு இப்பொழுது வருகின்றது அது பத்திரசேனை அவன் சுகோதரனே அந்தப்புரத்திற் கொலை செய்த வரலாறு..அக்கொலை ராஜ நீதியின்பாறபடும் எனச் சொன்னீர்கள்.

மாநாம மகாதோர்; அப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம். ஆம். அதுவே ராஜநீதி என்பதை இப்பொழுதும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றேன். அகிம்ஸா தர்மத்தைப் பற்றிப் பேசிப் பழகிய நாக்கு என்பதினால் இதனை நான் சொல்லவில்லை ஆனால், இப்பொழுதுள்ள குழ்நிலையில் தந்தைக்குந் தனயனுக்கும் போரென்றால், சிங்கள வீரர்களின் இரத்தமல்லவா—சோழர்களை முறியடிக்க அரிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட இரத்தமல்லவா வீணே சிந்தப்படும்? ஆண்டான் வர்க்கத்தினர் பிரித்தாஞும் தந்திரோபாயத்தை எப்பொழுதும் கையாளுவார்கள். அவற்றை முறியடித்து ஒன்று சேரவேண்டியது அடிமை வர்க்கத்தின் கடமையாகும்...அப்படி இருக்கும் பொழுது. நாமே நமக்குள் விரோதத்தையும் பிரிவினைகளையும் வளர்த்துக்கொண்டால்...

[நிமலன் வரல்.]

காமினி: நிமலன், நீயா? என்ன செய்தி கொண்டு வந்தாய்? போருக்கு அனுமதி கிடைத்ததா, இல்லையா?

நிமலன்: இல்லை. தான் உயிருடன் இருக்கும்வரை, தமிழர்களுக்கு எதிராகப் போர் எடுவதை அனுமதிக்கப் போவதில்லையென்று கண்டிப்பாகச் சொன்னார். பாறையுடன் மோதினால் தலைக்குத் தான் ஆபத்து எற்று தங்களுக்குப் புத்திமதி கூறும்படியும் பணித்தார்.

காமினி: புலிக்கொடிக்குப் பின்னாலே பூனைகள் உறுமுகின்றன. அதைக்கேட்டு வளைக்குட்பதுங்கி வாழும் அந்த எவி பயப்படுகின்றது. நிமிலா! காமினி எந்தக் காலமும் எலியைப்போல வாழுமாட்டான் என்பதை எடுத்துச் சொன்னுயா?

மகாநாம மகாதோர்: காமினி! மக்களை நாம் ஆவேசப்படுத்துகின்றேயும். ஆனால், ஆவேசமுட்ட நாம் கையாரும் வார்த்தைகளும், தந்திரங்களும் நிதான புத்தியின் அறுவடைகள். தலைவன் ஆவேசப்படுவானேயாயின், படை தன் தலையை இழந்துவிடுகின்றது.. காக்கைவர்ண தீசனை வழிக்குக் கொண்டுவர ஒர் உபாயமிருக்கிறது...

காமினி: மகாதேரர் சிந்தனையில் ஆழந்துவிட்டார்.

மகாநாம மகாதோர்: அப்படியொன்று மில்லை... நாளைக்கு உறுகுணைச் சபை கூடும்பொழுது வேலுக்குமண்ணை அனுப்பி வை... அப்பொழுது நானும் சபையிலிருப்பேன்.

காமினி: ஏன்?

மகாநாம மகாதோர்: கருத்தற்றவற்றை என்றுமே இந்த மகாநாம மகாதேரர் சொல்லமாட்டார்... ஆம், மறந்துபோனேன். வேலுக்குமண்ணை பெண்கள் அணியும் ஆடை - ஆபரணங்கள் சில அனுப்பிவைக்க மறந்துவிடாதே... வருகின்றேன்

[மகாநாம மகாதேரர் செல்லல்.]

காமினி: மகாநாம மகாதேரர் எவராலும் முடிச்சவிழக்க முடியாத புதிர்.

[திரை.]

முக்கிய அறிவித்தல்

உங்களுக்கோ அல்லது உங்கள் உறவினருக்கோ

துன்பமோ, துயரமோ, துக்கமோ, கரச்சலோ, கஷ்டமோ, கண்டுபிடிக்க முடியாத நோய்களோ, காதல்விவகாரமோ, விவாக இடையூரே, குடும்ப சச்சரவோ, உத்தியோக பிரச்சினையோ, எதிரிகளின் தொல்லையோ

எதுவானு வென்ன

தேவ அருளினாலும், மந்திர பலத்தினாலும், ஞான சக்தியினாலும் நிறைவேற்றித் தர முடியும்.

இாகசியங்கள் வெளியிடப்படமாட்டாது.

எழுதுங்கள் அல்லது நேரில் சந்தியுங்கள்: மகா மாந்திரிக கலாநிதி

பி. எம். திசாநாயக்க

103, பூஷங்கராஜ மாவத்தை, மருதானை — கொழும்பு.

கடிதங்கள் கம்பளை விலாசத்திற்கே எழுதப்படவேண்டும்.

ஞாயிறும், தீங்களும் இருக்கும் விலாசம்:

அருத் எண்ணைய் தொழிலகம்,

கம்பளை.

போன் 454.

வித்துவான் F. X. C. நடராசா அவர்கள் மட்டக்களப்பை வகிப்பிடமாகக் கொண்டு, கிழக்கிலங்கையின் கலை - இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்கு அயராது உழைப்பவராவர். அகஸ்தின் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை, மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலை, அட்டாளைச் சேனை ஆசிரியர், பயிற்சிக்கலாசாலை ஆகியன வற்றில் 16 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தமிழாசானாக அமர்ந்து, சுழுத்தின் பலபாகங்களிலும் பரந்து வாழும் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் பலரை உருவாக்கியவர், மட்டக்களப்புக்குத் தமிழில் ஒரு சரித்திர நூல் இல்லையேயென்று, பல பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தேடி ஆராய்ந்து, அத்துறையில் முதலாவதாக உழைத்தவர். இதன் பயனாக, 1947-ஆம் ஆண்டில் தினகரனில் மட்டக்களப்புச் சரித்திரத்தை எழுதினார். மட்டக்களப்பு மான்மியத்தையும் அரிதிற் பரிசோதித்து அச்சிட்டார். அதற்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசிலுங் கிடைத்தது. இலங்கைச் சரித்திரத்தை முன்று பாகங்களாக எழுதியுள்ளார். என்னெண்யச் சீங்கிதைப் பதிப்பித்துள்ளார். மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்களைத் திரட்டித் தந்துள்ளார். தமிழில் இது வரைகாலமும் யாருஞ் செய்யாத தமிழ்த் தொண்டாக ‘ஈழமுந் தமிழும்’ என்னும் நாமாவவியைத் தந்துள்ளார். கிலக்கிழங்களை எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவராகவும், கிழக்குப் புத்தகசபை நிருவாக சபைத் தலைவராகவும் தமிழ்த் தொண்டாற்றுகின்றார்.

(40-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

என்று அவளின் நடை உடை பாவனை இவற்றையெல்லாம் அழுகுற ஓரே பார்வையிற் சித்திரித்துக் காட்டினார்.

மற்றைய முதுவயதுப் பெண்ணின் பெயர் சரமி. இவள் தற்கொலை புரிந்துகொண்டவள். இவள் தற்கொலையை, ‘பசியாற் காயும் நாய் தன்னைக் கடித்துக்கொள்வது போல்’ என்று உவமித்துள்ளார். இப்படிப்பட்டவள் தன்மையை,

கூனுருக் கோலில் ஊன்றிக் குலுங்கிய சென்னி ஆட்டி ஊனுருக் கழிந்த நீள்தோல் உடுத்த என்பு ஒழுங்கில்தோன்றி மீனுருக் கழிந்த கண்புண் மெலிமுகச் சுரமியென்பாள் என்று முதுவைப் பருவத்தின் அத்தனை குறிப்புகளுந் தோன்ற வருணி துள்ளார்.

இறுதியாக, சிலப்பதிகாரத்துக் கானல்வரிப் பாட்டை ஒப்பு நோக்கத்தக்க முறையில் ஒரு சில பாடல்களை வீரமாழுனிவர் தமது காவியத்தில் அழுகுறப் புனைந்துள்ளார். அவற்றுள் ஒன்றைத் தருதும்.

பாற்கடலென் னுள்ளப் பதும மலர்கும்ப

நூற்கடலே யீங்குதித்தாய் நூம்மலர்க்கண் முத்தரும்ப் நூம்மலர்க்கண் முத்தரும்ப் நோய்செய் வினைசெய்தேம் எம்மலர்க்கண் முத்தரும்ப் இன்று வினைதீர்த்தாய்.

இவ்வாறு தமிழ்மக்கள் பெரிதுவப்ப அரும்பெருங் காப்பியம் ஒன்றினை நமக்குத் தந்த வீரமாழுனிவரை, மறைமொழி வாயினன் மலிதவத்திறைவன் ஸிறைமொழிக் குவன் ஸிகரில்கேள்வியன் என்று போற்றுவோமாக.

*

ஒவ்வொரு குடும்பம் பெண்ணும்
விரும்பி வாங்குவது

It's better with -
'SHIPSCO'
Pure Creamery
BUTTER

KMJ

ஷிப்ஸ்கோ பட்டடை!

அவர்களுக்கு முழு ஆடை நிறைந்த, அவுஸ்ரேலியா.
வென்னெண்யின் மகத்துவந் தெரியும்.

ஏக விநியோகஸ்தர்கள்:

ஷிப்பிங் சப்ளை கம்பேனி லிமிடெட்

25, டாம் வீதி, கொழும்பு-12

டெலிபோன்: 3169 & 5868

தந்தி: SHIPSUPPLY

நான் கண்ட பார்தி

வ. நீக்கொலாஸ் அவர்கள் கிழக்கு மாகாணத்தின் வட புலத்தைச் சேர்ந்த மூதாரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தீலைமயா சிரியராகப் பணிபுரியும் இவர், பழந்தமிழ் இலக்கியப் பயிற்சிமிக்கவர். பாரதியாரின் கவிஞர்களின் தன்மைகளை பண்விரெண்டு அத்தியாயங்களில் ஆய்வுறுத்தி நான் கண்ட பார்தி' என்னுந் நூலை வெளியிட்டுள்ளார். கம்பன் கலைப் பண்ணை வெளியிடாக வெளிவரும் அந்துலிலுள்ள நமது கடமைகள்' என்னும் அத்தியாயத்திலுள்ள ஒரு பகுதியினை நன்றியுடன் எடுத்துப் பிரசுரிக்கின்றோம்.

ஓரு கண்ணியின் வீட்டு வாசலில் நின்று, ஒரு மே மறந்து, "அண் மூய! இவரெருவன் செயலைப் பாருங்கள்"; என்று உரத்தகுரவில் வாய்விட்டை வறி அவையம் அவ்விட்டில் விருந்த அவன் உள்ளங் விடுகின்றார். அவையம் வீட்டு உள்ள மகரேளா?"; "என்ன திடுக்கிட்டு, "என்ன கேட்டபடி வெளு பரப்பட்டன் எழுந்தோடு வருகின்றார். இதற்கிடையில் காலையை மட்டுட்டுக் கொண்டு, நிலைமையைச் சமாளிக்க நினைத்துத் தன் தாலையப் பார்த்து, "இன்றுமில்லையமா. இவ்விக்கிலிட்டது. அதனால், வாய் விட்டதற்கிலிட்டேன்" என்று வெளுத் தீர்த்திருந்த அவள் வருத்தையைக் கேட்ட விளை கூறுகின்றார். மகளின் வார்த்தையைக் கேட்டதாய் புறம்புத் தூப் போய் விடுகின்றார். அப்புரத்தைப் பற்றும் பாவலனையில் கண்ணியின் வலை பொழுது காலோ அக்கண்ணியைக் கொல்வான் ராத்திரைசெயலால் மனம் பேதலித்து கண்ணை போற் பார்த்துக் குறுநகை செய்து அகலுகின்றார்.

இல்வரலாறு தலைவி தொழிக்குக்
அமைந்துள்ளது.

“சுட்டத்தொலை கேளாய் தத்துவிலே மாடும் மனைற்றில் காலில் கிடையா வணக்கிய பேர்காலை பரிந்து வரிப்பத்து கொண்டோடி நான் அன்னையும் யானு மிருந்தேமா விள்ளேர் அடிபொற் னனுநீர் வேட்டே சிரகத்தால் வாக்கிச் சுட்டிழாம் அவ னனுநீர் உட்டவா வென்று கொண்டையும் காலை பரிந்து சென்றேன்மற் றென்னை நொ முன்கை பற்றி நலியத் தத்துவத்திட ன்னு யில்லை ருவன் செய்தத்கா யென்றே அன்னை அவப் படர்தாத் தன்னையான் அவ னனுநீர் விக்கி மூடுவதை வணக்கியந் தத்தன்னைப் புறம்பழித்து நீவுமற் றென்னைக் கைக்கடைக்கண்ணைப் பிகால்வரான்போல் கோக்கி

ବିଶ୍ୟତାରେ କଣ୍ଠରେ ମର୍ଦ୍ଦଙ୍କ,
ନାନୀର କଣ୍ଠରେ ପରାମର୍ଶ ପାଲି
ଅନ୍ଧକାର, ଉପରି ପଣ୍ଡ
ଲେଖ

இப்படியாகக் கலித்தொனைக் குறைத்தன், குற்ற புராணங்களைத்தன், விக்கிரமாதித்தன் ஆகைகள், சிரிப்பாணக் குறைத்தன், இப்புராணக் குறைத்தன், திருவிலோயாடி-புராணங்களைத்தன், மணிமூலைக்குறைத்தன், மகாபாரதக்குறைத்தன், சிலபதிப்படத் தற்றமிழவாணர் யாவருமநன்கரவர்.

କୋର୍କେ କଣେତିକଳୁଁ, ପାନ୍ଧୁଯାପାଟ୍-ଟିକ୍ କଣେତିକଳୁଁ, ଶିର୍ପ
ପୁରାଣେ କଣେତିକଳୁଁ, ତୈମପାଵଣୀକଣେତିକଳୁଁ ଏ ଜୀବ
ପଲେଫୁନ୍ଦିକିଲୁଗୁକିଣେ଱ଣେ. ଅଣ୍ ପୁମ୍, ପଣ୍ ପୁମ୍, ଆରମ୍ଭୁନ୍
ତିରନୁହୁଁ ଚେରନ୍ତ କଣେତିକଳୁଁ କମାର୍ କମାର୍
ଆୟରତ୍ ଦେଇନ୍ତିଲୁଗୁରେହୁତି ତିନ୍ତି ଭାବରେହୁତି ତିନ୍ତି ମଧ୍ୟକି
କାପାପିଯାମାକିଯ କମପିରୋମାଯାଣେ ତୁମିଲ୍ ଅଣ୍ ଲି
ଦେଯନ୍ତି ବୋଲେକୁପୁଣ୍ଟତିଲେଣେ.
ଇଲିଲେ; କଣେତିକରିକରିଲାର୍ ତୁମି କମପଣେଲାଲାବା? ଇନ୍ତି
ଉ ଜୀବମଣ୍ୟ ଏନ୍ତିକତାକୁରିଯାଗେଲୁମ୍ ମରୁକକ ମୁଧୁମା?
ଆଜି ଲୁମ୍ ତମିଲ୍ ଉ ଲୋ ମେରକୁରିଯ କଣ ତକଣ ଜୀନ୍ତ
ତୁମ୍ ଅନ୍ତେକମାକକ୍ କଲିବେ ତଥା ଲାଗିଲିଲେବେ ଇରୁକ୍କିଳିଲି
ରଙ୍ଗ ଏନ୍ତିର୍ ଉ ଜୀବମଣ୍ୟମ୍ ମରୁକକ ମୁଧୁମାତ୍.
ଇପଦ୍ଧିପାଟ୍-ଟା କଣେତିକଳୁଁ ପୋରିନ୍ତତ କାପି ଯାନ୍ତିକିଲା
ଇପିଦ୍ଧିପାଟ୍ ପୁଲାର୍ ତିଲକନ୍ତକଳୁଁ ଏଣ୍ ଦେଶମ୍ଭୂତିଲିଲି
ଯାତରାକଳୁଁ ଏଣ୍ ପଣେ ତ୍ୟମ କିନ୍ତି ଆରାୟବେଳେଣ୍ ତ୍ର
ପତ୍ର ଆଲୁଚିକାମେ.

இந்த நிலையில் தமிழராகிய நம் கடமை கெளன் வெனில், அறபுதமும் நறபண்பும் நன் சென்ற காட்டவல்ல தன்ட மிழக் காப்பியங்களிற் பொதித்துள்ள கருத்துச்செறிந்த கெத்தகளைச் செய்யுள் வடிவில் இருந்து சுருத்தை உருக்குகிறது என்ன வசனவடிவில் உருவாக்கித் தமிழ்த் தாய்க்குச் சமர்ப்பனஞ் செய்வதின் மூலம் தமிழிற் சிறுகைத்தகளில்லை யென்ற வகையை அபிப்பிரைது, நல்ல பண்பு நிறைஷ்ட கலைகள் தமிழ்க்கும் நல்ல பூலைகளங்களும் இல்லாதினி பொருள்களும் பொருள்கள் பொருள்கள் பரவி நம் வாங்காலத் திட்டங்கள் தற்பாலைத் தலைவர்கள் தற்பாலைத் தகளிற் செல்ல வழிவகுத்து வைக்கும்.

முத்து

அமெரிக்க முதலாளித்துவம்: எஃபி வாலுக் கோல் டிரி

AMERICAN CAPITALISM: THE CONCEPT OF COUNTERVAILING POWER

முதலாளித்துவத்தின் ‘படைவீடு’ டாக் அமெரிக்கா இன்று திகழ்கின்றது; மக்கள் முதலாளித்துவம் அங்கு நிலவுவதாக அமெரிக்கா பெருமைப் படுகின்றது. இதென்ன ஐயா நூதனம், என்று கேட்கிறீர்களா? வாலைக் குறைத்துக் கொண்டு நாய்க்கு எச்சமான் எலும்புத்துண்டுகளை போல, தமது ஆதாயத்தில் ஒரு பங்கை கள் தொழிலாளருக்குகளைச் சில பங்குகள் (Shares) ஒதுக்கப்படும். இதனால், தொழிலாளருக்குகளைச் சில பங்குகள் (Shares) ஒதுக்கப்படும். ஆகையினால் இந்த ஏற்பாட்டைத்தான், ‘மக்கள், ஆகையினால் இந்த ஏற்பாட்டைத்தான்’ மக்கள் முதலாளித்துவம், என அமெரிக்கா பழைய மறைவின்றது. அதாவது, முதலாளித்துவ அமைப்பைப் பேண்டுவதற்கு விருத்தான் வெள்ளையின் தாக்குதல்களைச் சமாளிப்பதற்காகத் தான் முதலாளித்துவம். வேறு குழியின்றி, இத்தந்திரத்தைக் கையாளுகின்றது என்பதில் மில்லை. அந்த அளவிற்காலது பொதுவுடைய நாம் பாராட்ட வேண்டாமா?

தொழிலாளருக்கு ஒதுக்கப்படும் இப்பங்குகள் மிகச் சிறியனவே. லோகநாதன் தீட்டம் இந்த அடிப்படையிலேதான் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. தொம் குடியுதலாளிகள், என்ற உணர்வு நிலவும் போது, முதலாளிகளித்துவ அமைப்பைப் பேண்டுவதில் எல்லோருக்கும் அக்கறை இருக்கத்தான் செய்யும். பொதுவடைமையின் தாக்குதல்களைச் சமாளிப்பதற்காகத் தான் முதலாளித்துவம், வேறு குழியின்றி, இத்தந்திரத்தைக் கையாளுகின்றது என்பதில் மில்லை. அந்த அளவிற்காலது பொதுவுடைய நாம் பாராட்ட வேண்டாமா?

அமெரிக்காவின் முதலாளித்துவ அமைப்பைப் பற்றி கஸ்பிரியித்து, என்னியும் பொருளையில் அறிஞர், பொருளியலில் ‘தீட்டை’ பெறுதலர்கள் கூட்டப்புரியக் கூடிய வகையில், தகைக்கச்சலை துறப்பும் நலையில் ஜிரு நூலை எடுத்தியிருக்கின்றார். அதன் பொர் ‘அமெரிக்க முதலாளி நிலைம்: எதிர் வலுகுகோடு பார்’ (American Capitalism: The concept of Counter-vailing Power by J. K. Galbraith) என்பதாகும். இதன்

ஆசிரியர் சிறிது காலத்திற்கு முன்பு இந்தியாவிலே படித்துக்கொட்டாக, 'சிக்கரெட்' புதை அமெரிக்கத் தீவுவராகச் கடமையாற்றினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முதலாளித்துவம், தோண்றி உருவம் பெற்ற காலத்திலே, ஆதம், சிவித் போன்ற பொருளியல் அறிஞர் அவ்வளமப்பிளை விளக்கும் முகமாக அதன் நிற்பயண்சக்கோவிலிக்க விளையுத்தனர். அவர்களுடைய போட்டிய பணம் கிடைக்க ஏதுவாயிருக்கும். ஆனால், நிச்சயமாக உற்பத்தியாளராகக்கூட்டப்பட்ட க்கும் என அறிதியிட்டுக்கூற முடியாது. புதையிலையை வாங்கும் வணிகநிலையங்கள் ஒன்று கூடித் தமக்குள்ளே உடன்படிக்கை செய்துகொண்டால், பழையபடி வேதாளம் முருங்கை மரத்தில் ஏறிய கலையாகத்தான் முடியும்!

கிடையில்லாப் போட்டியே - நினைவுப் போட்டியே முதலாளித்துவ அமைப்பைச் சம நிலைப் படுத்துகின்றதன் முதலாளித்துவ பொருளியல் நேர்க்குதித்தனர். கீழித், ஸ்கார்டோ, மில் போன்ற கேரர் எழுதிய காலத்திலே, இஃது உண்மையாகவே இருந்தது. அக்காலச் சூழ்நிலையில், பிரத்தாளியாவில் இவ்வித போட்டியே நிகழ்ந்தது. ஆனால், அவர்களுடைய கலையை கூற்று இன்னைய முதலாளித்துவ அமைப்பிற்குப் பொருந்துமா?

ஆசிரியர் சிறிது காலத்திற்கு முன்பு இந்தியாவிலே வாங்க ஒப்புத்தினைக்குறிப்பிட வாய். இப்புறையைக்குறித்தானிறந்தால், அவர்கள் தீர்மானிக்கும் வணிகநிலையங்களுடைய வேண்டுமே நேரிடும். வேறு பல நிலையங்களும். புதையிலையை வாங்க முறைக்கிண்டு வேயபோட்டியே போட்டியே பணம் கிடைக்க ஏதுவாயிருக்கும். ஆனால், நிச்சயமாக உற்பத்தியாளராகக்கூட்டப்பட்ட க்கும் என அறிதியிட்டுக்கூற முடியாது. புதையிலையை வாங்கும் வணிகநிலையங்கள் ஒன்று கூடித் தமக்குள்ளே உடன்படிக்கை செய்துகொண்டால், பழையபடி வேதாளம் முருங்கை மரத்தில் ஏறிய கலையாகத்தான் முடியும்!

இஃதிர்க்கட்டை, வேண்டும் என்ற பழுமையை பயிற்கப்பட்டு வருகின்றதல்லவா? உங்கள் ஊர்க்காலையை உந்தையை உற்றிய நோக்குவீர்களாலை, இதன் உண்மை தெற்றனப் புலப்படும். ஓரு பொருள் பல வணிகிட்டியிருந்தால், விலை நிதானமாயிருக்கும். ஓருவணிடம் மட்டுமே இருந்தால், அவன் கேட்கும் விலையைக்கொடுத்தான் ஆகவேல்லும். நினைவுப் போட்டியிக்குமாயன் ஆகக் குறைந்த விலையும், ஏக்கோகூட்டியிலையும் (monopoly) கொண்டாடப்படுமாயின் ஆகக்கூடிய விலையும் நிலைம் என ஆதம் கிடித்துக்கொட்டுக்கொட்டுக்களாக விளங்குகின்றன. (The price of monopoly is upon every occasion the highest which can be got...the price of free competition on the contrary is the lowest which can be taken not upon every occasion indeed but for any considerable time together.) இதே போன்ற தீவான மாங்குடோனரைப் பொறுத்தாக

ரெற்குட்டனைய 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அடிடால்வேம் (Adolf Berle) கார்ட்டனர் மீண்ட்சு (Gardiner Means) கூட்டுத்தாபனங்கள் (Corporations) எவ்வளவு அமெரிக்காவின் பொருளாதார அமைப்பைத் தாக்குகின்றவை என்டனைத் தீராயத் தொடர்ந்தினர்கள். மிகப் பெரிய கூட்டுத்தாபனங்கள் சில கைத்தொழில் துறையின்

பெரும்பகுதிக்குப் பொறுப்பாயிருக்கின்றன என்னும் உண்மையை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி ஒர்கள். அடைமிக்காலில் மட்டுமல்ல, பொருளை பிலிகுத்தி மடைந்த மற்றப் பாடுகளில் இவ்வாறுதான் நடைடெப்றிருக்கின்றது. தொடக்கத்தில் ஓரேபொருளுக்கிணக்கும் பல வணிக நிலையங்களில் கின்றன. படிப்படியாக அவற்றின் தொலைக் குறைத்தின்றது. கூற்றில், இவற்றில் சில இணைக்கப்பட்டு மிகப்பெரிய கூட்டுத்தாபனங்கள் சிலவே ஏஞ்சியிருக்கின்றன. இந்திலையில் நிலைவுப் போட்டி பொங்கலே? போட்டிக்குப் பதில் இன்று திரட்டல் (concentration) அல்லவா நிலைவுகின்றது? பலருக்குப் பதில் மிகச் சிலர்; தடையில்லாப் போட்டிக்குப் பதில் திரட்டல்! இவைதான் இன்னைய அமெரிக்க முதலாளித்துவம் மறையின் தன்மைகள் என்கிறார்கள்போட்டித்து.

இக்கூட்டுத்தாபனங்கள் முன்புபோல கழுத்துக்கும் விலைப்போர்களில் ஈடுபடுவதில்லை. அல்லது பொருதிவது தற்றெகாலைக்கு ஒப்பாகும் அவர்கள் நன்குணர்ந்திருக்கின்றன. விளைப்பார்க்கூடாது, விண்ணங்களைத்தின்திருக்கின்றன. முறைகளைத் திருத்திக்கொள்ளுதல்-இன்று முறைத்துவம் தான் இன்று போட்டிக்கூட்டுத்துவம் தீவிர, விலைகளைக் குறைப்பதன் மூலம் மற்று எல்லா கூட்டுத்துவம் தீவிரமாயித்து பயின்ற முதலாளித்துவத்தின் போர்க்கருவி; முதிர்ந்த முதலாளித்துவ அவ்வாயுதத்தைப் போட்டிக்கூடும் போற்றுமாலும் உபயோகிப்பதில்லை.

இன்னைய முதலாளித்துவ அமைப்பு முன்னோய முறையிலிருந்து வேறுபட்டது என்பதைச் சில

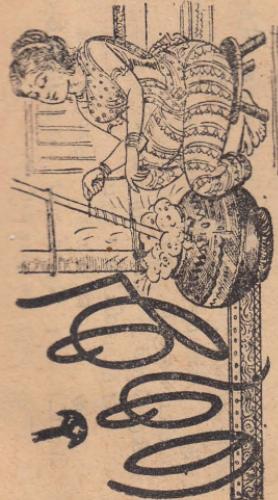
பொருளியல்துறைர் முதலில் உணர்த் தவறிவிட்டனர். நினைவுப் போட்டி அல்லது ஏக்கோகூரியை அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தன. இவ்வளவுகோல்கள் வரையறுக்கப்பட்ட காலத்திற்கு. ஏற்றன வாகத்தானிறுந்தன. ஆனால், காலப்போக்கில், சுமதாயம் மாறிவிட்டது. இதனை உணராத் இவ்வற்றார், இவ்வளவுகோல்கள் பயன்றின்றனவை என்பதையும் உணர்தலவற்றியதில் வியப்போன்றுமில்லை, பழைய பொருளியல் கோட்டபாடின் விடுத்து, நடைமுறை உலகை உள்ளீப்பாய்க் கவனித்து சில அறிஞர்கள் அமரிக்காபோன்ற நாடுகளிலே வளர்த்துவேற்றுன்றியிருந்த பொருளாதார அமைப்பு பழைய அளவுகோல்களுக்குள் அடங்காது என்பதைச் சுட்டிக்காரட்டிடுமர்கள். நினைவுப் போட்டி அல்லது ஏக்கோகாரட்டிடுமர்கள் நினைவுப் போட்டி, 1932-33இல் வெளியான இரண்டு நூல்கள் தகர்த்துதிற்கன. இன்று, அமெரிக்கப் பொருளியலிலிருந்துபோராசியர் கேம்பாலின் 'ஏக்கோபாகுமியின் கோட்டபாடு' (The Theory of Monopolistic Competition). மற்றையது, பிரித்தானியாகவேச் சேர்ந்ததீருமியோன்ரொயின்சுனின் 'நிலைநில்லாப் போட்டியின் பொருளியல்' (The Economics of Imperfect Competition). நீதைப் போட்டிய, ஏக்கோகூரியை ஆகிய இரண்டுமூலம் இடைப்பட்ட ஒரு வாகியங்களைத், இவர்கள் எடுத்துக் காட்டுமர்கள். இதனைச் சிலருகிமேலாம். பேர்ஸ், மின்சுபோன்றே பொருளியற் புள்ளிவெளியர் ஆராய்ச்சி, மேலே குறிப்பிட்ட பேராசியர்களின் புதுக்கருத்துக்கள்—இவற்றுடன் மாபெரும் பொருளியல் மந்தமும் (The

Great Depression) சேர்ந்து பழைய கோட்பாடுகளை வலினம் குன்றச் செய்தன. நிமைவும் போட்டுயே முதலாளித்துவத்தின் உயிர்நாடு; அதுவே அவ்வெணப்பிறைச் சமநிலைப்படுத்துகிறது என்ற கொள்ளுகை மலையேறியது. முதலாளித்துவமே செயல் திட்டமுள்ளது என்ற கருத்தை மந்தம் கூக்குநூருக்கியது.

அம்மந்தத்திற்குப் பின்பு, அமெரிக்கா மொருளா தார முன்னேற்றம் எப்பியோதி அம், இதீ நீடிக்குமா அல்லது மீண்டும் அழிவு ஏற்படுமா என்ற அச்சம் மெறும்பான்மையான பொருளியல் அறிஞரின் மனக்கைத் தழியதீர்த்தியித்து குறிப்பிடுகின்றார். அமெரிக்கா செழிப்புற்றிருந்தது போதும், இவ்வக்கம் பலரின் அடிமனில் மன்றிடுக்கிடுந்தது. சமநிலைப்படுத்தும் நிமைவுப் போட்டு யாகிய பாதுகாப்பு இல்லாததினால், ஈற்றில், அழிவே ஏற்படும் எனச் சிலெபாருளியல் அறிஞரும், வணிகரும் கருதவாயினர். இதை வெளு நேர்த்தியாக, நடைக்கச்சுவை புடன் போகிறியர் கல்பிராயித்து குறிப்பிடுகின்றார். இயக்கநூல் அறிவின்படி, 'Bumblebee' என்னும் வண்டு பறக்கமுடியாது; ஆனால், அது பறக்கின்றது! இவ்வண்டினைப் போன்று தான் அமெரிக்காவின் மனப்போக்கும் உள்ளது எனக் கல்பிராயித்து, கூறுகிறார். ஆதாம் சமித், பெண்தம், ரிக்கார்டோ போன்றேர் வகுத்த விதிகளை மிறுவதற்கே, (குறிப்பாக இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்) அமெரிக்கா செல்லப் பெழிப்பறிநுந்த போதிலும், இச்செல்லானிலையாது என்று பலர் சுஞ்சலப்பட்டனர்.

பழைய கோட்பாடுகளை விடுத்து உண்மையை நோக்குதல் தெளிவை ஏற்படுத்தி, அச்சதைத் தப்போக்கும் எனக் கல்பிராயித்து கருதுகிறார். எதிர்வழுக்கோட்பாட்டை முதன் முதலே தெளிவாக வரையறுத்த பெருமை இவரைச்சாரும். அமெரிக்காவிற் கூட்டுத்தாபனங்களின் கை ஓங்கலே, அதை மட்டுப்படுத்தும் எதிர் வலுவும் மிந்தது, என்கிறா கல்லதிர் வலுவை தோற்று விக்கின்றது, என்கிறா கல்லும் விளைக்கலாம். முதலாளித்துவ கள் மூலம் விளைக்கலாம். முதலாளிகள் தொழிலை எடுத்துக்காட்டு பிரயித்து. இக்கொள்ளுகையைச் சில முறை எடுத்துக்காட்டுக்கூடுமூலம் உருவாகிய காலத்திலே, முதலாளிகள் தொழிலை சம்பாதித்தரைச் சரணமுடிய, மட்டற்ற ஆதாயத்தைச் சம்பாதித்தார்கள். அமெரிக்காவிலே ஏற்கக்குறைய நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன், உருக்குத் தொழிற்சாலைகளிலே தொழிலாளர் ஒரு நாளுக்குப் பண்ணிரண்டு நேரம் வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது; ஒருவராத்தில் எழுபத்தினர் மனிநேர வேலை! இருவராத்திற்கு ஒரு தடைவேலைக்காட்கள் மாறிய போது (shift-turns) ஒரு தொழிலாளி இருபத்தினாண்டு மாணிக்காப்பாற்றும் தொடர்ந்து வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது. சுற்றின்று இவற்றை நம்ப முடியவில்லையா? சுற்றில், முதலாளிகளின் வலு தொழிலாளின் எதிர்வலைத் தோற்றுவில்லை அவைத்தனர். இவ்வளவு மட்டுப்படுத்த வெளிக்காலை வலுவை மட்டுப்படுத்த வெளிக்காலை வலுவை மட்டுப்படுத்த வெளிக்காலை வலு முதலாளிகளின் வலுவை மட்டுப்படுத்த வெளிக்காலை வலு பொருந்திய சியது. வலிகை பொருந்துவிட தொழிற்சாலைகளை தொழிற்சாலைகளிலே தான் சக்கிவாயந்து தொழிற்சாங்கங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன எவ்வகுப்பிரயித்து சட்டுக்காட்டுகின்றார். வலு, எதிர் வலு வை தொற்று விக்கின்றது. குட்டானவர் பெரும்பாலும் வலிமை

எனக் கல்பிரயித்து கருதுகிறார். ஆனால், பணப் பெருத்தம் (inflation) ஏற்படும் போது, நுகர்வோ ருக்கு எதிர் வலு பாதுகாப்பளிக்காது என்கிறார். தேவைக்கு (demand) கடுதலாக தரவு (supply) இருந்தால், எதிர் வலு கட்டுப்பாடாய் இருக்கின்றது. இத்தகையச் சூழ்நிலையிற் சம்பளத்தை மாற்றும் படி தொழிற்சங்கம் கோரிமேல், முதலாளிகள் எதிர்பார்கள். சம்பளத்தைக் கூட்டுமேல், தாம் தயாரிக்கும் பொறுள்களின் விலை உயர்சூம்; ஆதலால், விற்பனை குறையும்; இதன் விளைவாகத் தொழிலாளர் தொணகலையக் குறைக்கவேண்டும் நேரிடும் எனக்காரணம் காட்டுவார்கள். இலாபத்தைப் பிரிப்பது பற்றியே வேலை நிறுத்தம் நெடைபெறும். ஆனால், தரவுக்கு மிதமின்சிய தேவையிருப்பின், தொழிலாளின் கோரிக்கைகளை வழங்குவதற்கு விற்பனை குறைந்துவிடும் என முதலாளிகள் அஞ்சலேண்டும் தில்லை. தொழில் வருக்கு சம்பளத்தைக் கூட்டுத்துக்கொடுத்து, தமது பொருள்களின் விலைகளை உயர்த்துகிறார்கள். வாங்குவதற்கு எத்தனையோ பேர் முன் வருவதற்கு, விலையைக் கூட்டப்படாது எனச் சில்லறை வணிகர் உற்பத்தியாளர் மீது தமது எதிர்வை விக்கம் நிலவும் போது, வலுவினரும் விலைனரும் விலைனரும் கூடும் சேருவதற்கால், எதிர்வலு கட்டுப்பாடகவோ பாதுகாப்பாகவோ இல்லை.

யற்றவர்களாய் இருப்பதற்கு, பயிர்த்தொழிற் மூலமைற் பலம் வாய்ந்த தொழிற் சங்கங்கள் நிறுவப்படவேண்டும் நிரப்பந்தம் ஏற்படவில்லை. தொழிலாளர் துணையில் மட்டுமல்ல, வேறு எத்தனையோ துணைகளிலும் எதிர்வலு தோன்றியிருப்பதாகக் கல்பிரயித்து கூறுகிறார். பலம் வாய்ந்த உற்பத்தியாளருக்கு எதிராகத்தோன்றியசில்லறை வணிகின் எதிர்வலு. உற்பத்தியாளின் வலுவைக் கட்டுப்படுத்துகிறது; பொறியூர்திகளுத் தயாரிப்பவர்கள் உருக்குத் தொழிற்சாலை அதிபர்களின் வலிகளையை மட்டுப்படுத்திவருகின்றனர். பயிர்த்தொழிற் மூறிலும் குடுமானவர்கள், விற்பனையாளர்கள் என்ற ரீதியில் வழிவற்றவர்களாய் இருந்தார்கள்; பின்உத்தரவாத விலைத்திட்டம் போன்ற அரசாங்க உதவியட்டன இவர்களுடைய எதிர்வலு வளர்க்கப்பட்டது. நிறைவேப்போட்டுயல்ல, எதிர் வலுவே—என்லாத் துறைகளிலிரும் வியாபித்தில்லாத போதும்—இன்னைய முதலாளித்துவ அமைப்பைச் சம நிலைப்படுத்துகிறது

சேகராச சேகரன்

செக்யாச் சேகரண்

இன்று அமெரிக்காவில் உருவாகியிருக்கும் முதலாளிக்கூட அனைப்பில், ஏதிர்வ வுத்தான் சமநிலைப்படுத்தும் கருவியாய் உள்ள அதின்றும், இப்பாதுகாப்பை ஆட்சிப் பிடம் வளர்ப்பது நன்மை பயக்கும் என்றங்கள் பிரயித்து வற்புறுத்துகிறார். இதைக்கீட்டதும், பழைய முதலாளித்துவக் கோட்பாடுகளிலே பற்றின் வெர்க்கு—அரசு இர் ஊர்க்காப்பாளன் போன்றது; சட்டத்தையும் அமைதியையும் நிலைநாட்டுவதுதான் அதன் கடமை; இயன்றளவு ஆட்சி செய்யாதிருக்கும் ஆட்சி முறையே சிறந்து நன்கீருத்தவோர்க்கு—அதிர்ச்சி ஏற்படலாம். ஆனால், முன்பிலும் பார்க்க, அமெரிக்காவிலேகூட அரசு எத்தனையோ துறைகளில் இன்று தலையிடுகின்றது. பணவிக்கம் ஏற்பட்டால், ஆட்சிப்பிடம் பொதுத் தன்மையைக் கருதித் தலையிட நேரிடும். ஆதோல், பணவிக்கமே முதலாளித்துவத்திற்குப் புதுதுருவும் கொடுக்கப்படுவதற்கு ஏனைக் கல்பிரியத்து கருதுகிறார்.

மத்து ஆழமுஞ் சுலையும் பொருத்திய புதிய அம்சமாகும். பொதுவாக மேல் வகுப்பு மாணுக்கருக்கும், குறிப்பாகப் பல்கலைக் கழக மாணுக்கருக்கும் பயன்படும் வகையில் இப்பகுதியைத் தருகின்போகும். தம் மொழியிற் பழல்வோருக்கு மிகவும் பயனுள்ளது.

பல்வேறு துறைகளிலும் வெளியான ஒவ்வொரு ஆங்கில நூலிலே பற்றிய திசைன் பயனை இச்கராச் சேகரன் இப்பகுதியில் புதோழும் வென்ன வென்ய யாகத் திரட்டித்தருகின்றார். இச்கராச் சேகரன் சிறந்தலைங்கில் எழுதுதானாவர். இரு மொழிகளிலும்நல்ல புலமையுள்ள இவர், ஆங்கிலப் பாதகடவிற் கடைந்தெடுத்த வெண்ணேயைச் சுலைகுன்றுக் கொடுத்தியிற் தருகின்றார்.

பிரதமர் டட்டி சேனநாயக்கர

திருமதி பண்டாரநாயக்கா எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் டொக்டர் என். எம். பெரேரா பிலிப் குணவர்த்தன பிட்டர் கெனன்ட் டப்பில் தழுநாயக்கா ஆகிய அரசியற் கட்சித் தலைவர்களிடம் ஓர் இற்றுமை இருக்கின்றது. என்ன சொல் இங்கள் பார்க்கலாம். தெளியாலிட்டால், 60.ம் பக்கம் புரட்ட ஆம்.

*

முதலாளித்துவத்தை ஒரு சமய சித்தாந்தமாகக் கொள்ளாமல், அதனே நடைமுறை விடையமாகக் கருதி, பணமுகத் தீர்ப்புக்கு (decentralised decision) வாய்ப்பளிக்கும் இர் ஏற்பாடாகக் கல்பிரயித்து. நோக்குகிறார். நாம் முதலாளித்துவத்தை ஏற்று ஓம் ஏற்காளிட்டாலும், நடைமுறை உலகதமைறத்தை கொள்ள வேண்டும். தினைகளைக் கால்பிரயித்து மைற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நீதிக்கிட்டார்; தெளிவை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார் என்பதை மறுக்கமுடியாது.

குறும்பாகத் தருகின்ற மேதை
திறங்பாத தமிழ்நடையின் பாதை
படைக்கின்றார் இளம் பிறையில்
நடையழகைக் கண்டு கண்டே
இறும்புதிக், கொள்ளுகின்றேம் போதை.
-இ. மெய்யழகன், நாவற்குடா

குறும்பா நயம்

சொந்தத்திற் கார், கொழுங்பிற் காணி,
சோங்கான வீடு, வயல், சேனி...

இந்தாவும் கொன்டுவரின்

இக்கணமே வாணியின் பாற்

சிந்தை இழப்பான் தண்ட பாணி.

நம்நாட்டில் படித்த இனை
ஞர்கள் கண்ணிருந்தும் குருட
ராக, அறிவிருந்தும் மூடராக
வாழ்கின்றார்கள். ‘காதலன் ஒரு
வளைக் கைப்பிடித்தே, அவன்
காரியம் யாவிலும் கைகொ
டுத்து’ வாழவல்ல அன்புக்குரிய
நங்கையை, அழகும்-அறிவும்-
பண்பும் - பெண்மையுமுள்ள
நங்கையை ஏற்றும் பார்க்
காது, பணம் ஒன்றுக்காகவே
இல்லறம் நடத்த யாரையும்
கட்டத் தயாராகவிருக்கும் ஆயி
ரம் ஆயிரம் இனைஞர்கள் நம்
நாட்டில் வாழ்கின்றார்கள். சீத
னைக் கொடுமையால் வாழ வழி
யற்று எத்தனையோ மாதர் கண
னீர் சிந்துகிறார்கள். அவர்
களுக்கு வாழ்வளிக்க வசதி
யுள்ள வாலிப்பரோ பணமே
நோக்கமாக அலைகின்றார்கள்.
பெண்கள் விமோசனத்திற்காக
குரலெழுப்பிப் பாடினான் புது
யுக்க் கவிஞருள் பாரதி. ஆனால்,
மஹாகவி ஜிந்துபிப் பாடல்
ஒன்றினால், இனைஞர் சமுதாயத்
தைச் சாடி பெண்களின் வீடு
தலைக்காகப் பேசும் விதம் நயக்
கத்தக்கது. ‘இக்கணமே வாணி
யின் பாற் சிந்தை இழப்பான்
தண்டபாணி’ என்று முடியும்
இறுதி அடிகள் மிகவும் நயக்கத்
தக்கன. தண்டபாணிக்கு நாட்டும்
எல்லாம் கொழும்பு வீடு
திலும், சொந்தக்காரி வும்
நிலைத்து நிற்கின்றது. ஆனால்,
வாணியின்மேல் சிந்தை இழப்

பதாக தண்டபாணி நடிக்கத்
தயாராக இருக்கின்றன். உண்
மையிலேயே ‘சிந்தை இழந்த
வன்’ (அறிவில்லாதவன்) தான்
தண்டபாணி. ஒரு சந்தேகம்.
சீதனக் கொடுமை யாழிப்பா
ணத்தவர் மத்தியிலே தான்
அதிகம் காணலாம் என்று இங்கு
சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள்.
‘பாணி’ என்பது சிலேடையா?
குறும்பாச் சித்திரக்காரர் வாணியின்
படத்தை வரைந்ததின்
மூலம், தண்டபாணியின் ‘சிந்தை’க்கு இன்னொரு சாஸ்ரி தழ்
வழங்கிவிட்டார்.

—ஏ. எம். பாத்திமா, அக்கரைப்பற்று-1.

முத்தெடுக்க முந்குகின்றன் சிலன்.
முன்னாலே வந்து நின்றன் காலன்.
சத்த மின்றி, வந்தவளின்
கைத் தலத்திற் பத்து முத்தைப்
பொத்தி வைத்தான். போன்ற முசுகுளன்!

மஹாகவி தமது குறும்பாக்
கள் மூலம் எவ்வாறு நமது சமு
தாயத்திற் புரையோடிக் கிடக்கும்
ஊழல்களை நெயாண்டி
செய்கின்றார் என்பதற்கு இக்
குறும்பா மிக அச்சாவாக அமைந்துள்ளது. ‘தம்பிக்கு இவ்வளவு
சம்பளம், கிம்பளமாக அதிலும்
இரு மடங்கு கிடைக்கும்’
என்று பெருமையாகப் பேசுபவர்களையுங் காண்கின்றேம்.
அந்த அளவிற்கு ‘கைலஞ்சம்’
வாங்குவது ‘உரிமை’ யானது
என்ற அவலநிலை ஏற்பட்டுள்ளது.
லஞ்சம் வாங்கும் நோய்
காரியாலயச்சிறுபணியாள்தொ
டக்கம், மிக உயர்ந்த நிர்வாக
பீடத்தி லமர்த்திருப்பவர்கள்
வரையிலும் பரவியுள்ளது. இந்த

மறைமலையடிகளுக்குத் தமிழ்தெரியாது!

தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் பிதாமகர் மறைமலையடிகளாவர். அவரைப் பின்பற்றுவதாக ஈழத்தில் இனமுருகனார் போன்றேர் கூறிக் கொள்ளுகிறார்கள். மறைமலையடிகள் சிறுவர்க்கான செந்தமிழ் என்னும் நூலிற்பொன்மீன் என்ற பாடத்தில் நாள் என்பதன் பண்மையாக நாட்கள் என்ற சொல்லை உபயோகித் துள்ளார். ஆனால், இளமுருகனாரின் மாணுக்கரான க. நடேசன் என்பவர் எழுதிய கண்டன நூலில், நாள்என்பதற்குப் பன்மை ‘நாள்கள்’ என்றே வரும்; நாட்கள் என்றால் அன்று இறக்கப்பட்ட புதுக்கள் என்று பொருள் படும் என்று எழுதியுள்ளார். அவ்வாரூயின் என்ன அர்த்தம்? ‘புதுக்கள்’வில் நாட்ட முடைய மறைமலையடிகளுக்குத் தமிழ் தெரியாது என்றுதானே?

இதாரம்:
நடேசன் சுட்டியலை
வழக்காரா ?
ரூபாலை

நோய் இங்கிருந்து, எமலோகம் வரை சென்றவிட்டது என்று மஹாகவி செய்யும் குறும்பு நயக்கத்தக்கது. ‘சத்தமின்றி’ ‘கைத்தலத்தில்’ ‘பொத்திவைத் தான்’ என்ற மூன்று சொற் றெட்டர்களினால், கைலஞ்சம் எவ்வளவு இரகசியமாகவும், பத்திரமாகவும் நடைபெறுகின்றது என்பதை மஹாகவி குறும்பாகப் போட்டுடைக்கும் இடம் மிக

மிக நன்றாகவள்ளது. ‘பணம் என்றால் பின்மும் வாய் திறக்கும்’ என்பது பழமொழியாகும். ‘கைலஞ்சம் என்றால் முச்சுலனும் கைத்திறப்பான்’ என்ற புதுமொழியை இக்குறும்பாவிற் கூறுமற் கூறும் மஹாகவி, உண்மையிற் குறும்பர் கோஞர் தான்.

—மு. ஜகந்நாதன், அட்டன்.

மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க குறும்பா நயங்களைக் கீழ்க்கண்டவர்களும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

1. எஸ். எம். நதீர், மடவளை பசார், கண்டி.
2. மு. வே. யோகேஸ்வரன், ஆலங்கேணி, கிண்ணியா.
3. கே. எம். ஏ. அலீஸ், சாய்ந்தமருது, கல்முனை.
4. செல்வி நூறு ஹலீன ஜெயனுதீன், கல்கிசை
5. ஏ. பீர் முகம்மது, சாய்ந்தமருது, கல்முனை.
6. கே. ஆர். ரெயிலா, கிண்ணியா.
7. யூ. எச். முகம்மது, ஏரூஸ்.
8. எ. எஸ். ஏ. அலீஸ், கண்டி.

இதுதான் ஒற்றுமை!

விடை:

எல்லோரும் ஜனப்பிரதிநிதிகள் சபைஅங்கத்தவர்கள்.

புத்துணர்ச்சி பெறுக

தேக சக்தி பெற

உங்கள் குழந்தைகளுக்கு முத்தின் சிறந்த தயாரிப்பான

பிராங்கோ சோக்ளேட்

கொடுங்கள்

குழந்தையின் அன்றை உணவில்
 கிடைக்காத அத்தனை போஷாக்கு
 அம்சங்களும்; வாயில் நிரந்தர
 மான இனிமைச் சுவையை
 நீடித்து நிற்கச் செய்யும்
 அரியருசியும் கொண்டது

பிராங்கோ சோக்ளேட்

குழந்தைகளின் சிறந்த நண்பன்

—ஏக விநியோகஸ்தர்கள்:—

S. V. பொன்னம்பலம் அன் சன்ஸ்

345, பிரதான வீதி, கொழும்பு.

தொலைபேசி: 4475

ஸ்டீம் பீடி

ஸ்பெஷல்

N.B. ABDUL GAFOOR
102/2, WOLFENDHAL ST., COLOMBO-13
PHONE : 4929.   **GRAM: GAFOORBIDI.**